

TÜRK SÖZÜ

Güncel Söylem Dergisi

Ekim 2025 • Sayı: 1

MAHMUT ESAT BOZKURT

"Politik Anlatı ve Kültürel
Yayılmacılık (1)"

ERKİN ERDOĞMUŞ

"Karamahmutoğlu'nun
Tutarsız Söylemleri"

ÇAĞAN SOYKAN

"Atatürk'le Birlikte Dağlarca
Türk'ün Dağ Gibi Sinesinde"

"Türkçe Yanlışları"

ŞÜKRÜ YÜKSEL

"Ordu Eleştirilmez
mi?"

Araştırmacı - yazar
Cemil KILIÇ
ile söyleşi

Prof. Dr.
Hakkı UYAR
ile söyleşi

Araştırmacı - yazar
Nail TOPAL
ile söyleşi

**TÜRK YURDUNDA SON SÖZ
TÜRK SÖZÜ OLACAK!**

turksozu.net

/turksozux

/turksozutv

/turksozutv

TERÖRLE
MÜZAKERE
OLMAZ!

UNUTMA

UNUTTURMA!

TERÖRİSTBAŞI

ÖCALAN
BEBEK KATİLİDİR!

HAINSIZ TÜRKİYE!

TÜRK SÖZÜ

Sayı: 1 | Ekim 2025

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ

6

ÇIKARKEN...

TÜRK SÖZÜ Ekibinden

TÜRK SÖZÜ, düşünsel yapısını Türk ulusunun bağımsızlık ve çağdaşlaşma savaşımının temel taşları olan “Altı Ok”tan alır. Bu ilkeler dün olduğu gibi bugün de Cumhuriyet’in kimliğini ve geleceğini belirleyecek yol göstericilerdir. Bu çatıya ruh veren Türkçülük düşüncesi ise; ulusu dilde, ekinde, ülküde birleştiren köklü ve ortak bir değerler dizgesidir.

YAZILAR

POLİTİK ANLATI VE KÜLTÜREL YAYILMACILIK:

Söylenceler, Algı Yönetimi, Yanıltıcı Yönlendirme ve Siyasi Parti Genel Başkanları (1)

10

Bu yazı, siyasi anlatıların; mitleştirilmiş söylemler ve yanıltma/yönlendirme yöntemleriyle nasıl kurgulandığını, yerel siyasi etmenlerle birlikte küresel yayılmacı çıkarların etkisi altında nasıl yeniden biçimlenebildiğini incelemektedir.

Mahmut Esat Bozkurt

KARMAHMUTOĞLU'NUN TUTARSIZ SÖYLEMLERİ 16

*Zafer Partisi,
kesinlikle Türkçü
bir parti değildir.
Ancak Zafer
Partisi, kurulduğu
günden bugüne
ortaya koyduğu
söylem ve
eylemlerle*

*Türkiye siyasetinde Türkçülük
düşüncesine en çok kazanım
sağlayan siyasi partidir.*

Erkin ERDOĞMUŞ

ORDU ELEŞTİRİLEMEZ Mİ? 19

*Dünyada tüm dinciler aynı
karakterdedir. Zayıf olduklarında*

*demokrasi,
özgürlüklerden
dem vururlar,
ağlarlar;
ellerine güç
geçtiği zaman
zalim olurlar!*

Şükrü YÜKSEL

TÜRK SÖZÜ

Küresel
saldırganlara
ve işbirlikçi
satkınlara
karşı her
hakkı
Türk
Ulusunun
onurlu
evlatlarına
aittir.

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

21

BUGÜN DE EYLEMDE:

**Atatürk'le Birlikte,
Dağlarca Türk'ün Dağ Gibi
Sinesinde...**

*Fazıl Hüsnü
Dağlarca...
Türk'ün diline
dağlarca katkı
veren ulu bir
çağdaş ozan...*

*O, dağlarca
emek, dağlarca yürek...*

*Dağlarca toplumsal, ulusal, acunsal
duyarlılık... Dağlarca anlayış,
kavrayış, seziş, bilgelik demek.*

Çağan SÖYKAN

TÜRKÇE YANLIŞLARI

25

*En büyük Türk milliyetçisi Atatürk;
“Türk demek Türkçe demektir!”
 demiş...*

*Bu durumda
ileti paylaşırken
“trend olmak”
gibi Türkçe
yerine tarzanca
bir deyimi*

*tercih eden “milliyetçi sanatçı”,
sözde milliyetçi midir özde
milliyetçi midir?*

Çağan SÖYKAN

SÖYLEŞİLER

**Araştırmacı-
yazar**

**29 Cemil
KILIÇ**
ile söyleşi

Prof. Dr.

**36 Hakkı
UYAR**
ile söyleşi

**Araştırmacı-
yazar**

**44 Nail
TOPAL**
ile söyleşi

50
SORUŞTURMA

“

ÇIKARKEN...

“TÜRK SÖZÜ, düşünsel yapısını Türk ulusunun bağımsızlık ve çağdaşlaşma savaşımının temel taşları olan ‘Altı Ok’tan alır. Bu ilkeler dün olduğu gibi bugün de Cumhuriyet’in kimliğini ve geleceğini belirleyecek yol göstericilerdir. Bu çatıya ruh veren Türkçülük düşüncesi ise; ulusu dilde, ekinde, ülküde birleştiren köklü ve ortak bir değerler dizgesidir.”

Bugün, Türk ulusunun öz istencini, bağımsızlık tutkusunu ve çağdaşlaşma ülküsünü yansıtan bir düşünce meşalesi olarak **TÜRK SÖZÜ Dergisi’nin** doğuşunu duyuruyoruz. Amacımız; güncel gelişmeler karşısında Türk ulusunun bağımsız, özgün ve çağdaş söylemini yansıtmak; derinlikli çözümler ve nitelikli içeriklerle güçlü bir düşünsel ortam oluşturmaktır. Aynı zamanda bizimle ortak kaygıları ve ülküleri paylaşan, sesini duyurmak ve düşüncelerini ortaya koymak isteyen her bilinçli Türk’e; yazılarını özgürce paylaşabileceği açık bir kanal sunmayı hedefliyoruz.

TÜRK SÖZÜ Dergisi, hiçbir zümrenin, çıkar odağının ya da dış gücün güdümüne girmeden yalnızca Türk ulusunun yüksek çıkarlarını temel alacaktır. Dergimizin bağımsızlık vurgusu basın özgürlüğünün yanı sıra, ulusal egemenliğe yönelik her türlü iç ve dış etkiye karşı ilkesel bir duruşu da ortaya koyar.

Türk Sözü

Ekibinden

Bu duruş, Türk milliyetçiliğinin temelini oluşturan **“tam bağımsızlık”** ülküsüne dayanır.

TÜRK SÖZÜ, düşünsel yapısını Türk ulusunun bağımsızlık ve çağdaşlaşma savaşımının temel taşları olan “Altı Ok”tan alır. Bu ilkeler dün olduğu gibi bugün de Cumhuriyet’in kimliğini ve geleceğini belirleyecek yol göstericilerdir. Bu çatıya ruh veren Türkçülük düşüncesi ise; ulusu dilde, ekinde, ülküde birleştiren köklü ve ortak bir değerler dizgesidir.

TÜRK SÖZÜ Dergisi,

bu ilkelerin ödünsüz bir savunucusu olarak Cumhuriyet’in temel değerlerine yönelik her türlü sulandırma girişimine karşı net ve kararlı bir duruş sergileyecektir. Altı Ok’un Cumhuriyetçilik, Milliyetçilik, Halkçılık, Devletçilik, Laiklik ve Devrimcilik ilkeleri dün olduğu gibi bugün de Cumhuriyetimizin korunması ve yaşatılması açısından yaşamsal önem taşımaktadır. Bize göre:

- **Cumhuriyetçilik**, imparatorluk ve monarşi düzeninden ulus-devlete geçişin simgesidir. Egemenliğin kayıtsız koşulsuz ulusa ait olduğunu temel alır. Bu anlayış, halk istencine dayanan, tüm yurttaşların eşit hak ve fırsatlara sahip olduğu demokratik bir yönetim biçimini ortaya koyar.

- **Milliyetçilik**, anti-emperyalist bir duruşla tüm ulusların bağımsızlık hakkını tanır. Etnik temelli bir ayrımcılığı reddeder; “Ulus” olgusunu ortak geçmiş, ekin ve dil birliği temelinde tanımlar. Tam bağımsızlığı ve ulusal birliği temel alarak, tüm yurttaşları ortak bir kimlikte birleştirmeyi amaçlar.
- **Halkçılık**, ulusal egemenliği temel alır ve bu egemenliğin kalkınma açısından taşıdığı önemin altını çizer. Toplumu sınıfsız, kaynaşmış ve emek temelli bir yapı üzerinden yükseltmeyi amaçlar. Herhangi bir birey, aile, sınıf ya da zümreye ayrıcalık tanımaz; eşitlikçi, dayanışmacı ve toplumsal adaleti önceleyen bir toplum anlayışını savunur.
- **Devletçilik**, özel sektörün yetersiz kaldığı, isteksiz olduğu ya da ulusal çıkarların gerektirdiği alanlarda devletin ekonomik etkinlikleri düzenlemesini temel alır. Bu anlayış, karma ekonomik modele dayanır. Devlet denetimi yoluyla, sermayenin emekçi haklarını sömürmesini engellemeyi ve toplumsal adaleti güvence altına almayı da amaçlar. Karma ekonomik modeli temel alır. Devlet, bireylerin ve özel sektörün girişim özgürlüğünü desteklerken, gerektiğinde etki ederek ekonomik dengeyi ve toplumsal yararı gözetir.

“

Cumhuriyet, Türk ulusunun karakterine en uygun yönetim biçimi olarak doğmuş; ulus egemenliğini kayıtsız ve koşulsuz egemen kılmıştır. Onun harcı Lozan; temeli 1924 Anayasası, ruhu Cumhuriyet, özü büyük Türk Devrimi'dir.

- **Laiklik**, devletin inanç ya da felsefi görüş ayrılığı gözetmeksizin tüm yurttaşlara eşit yaklaşmasını sağlar ve inanç özgürlüğünü güvence altına alır. Dinleri, inanç ve ahlak dizgeleri olarak görürken, gerçek anlamda inanç özgürlüğünün güvencesidir. Dini kendi çıkarı için kullanan şeyhlerin, tarikatların ve toplulukların elinden alır; yurttaşların inanç ve değerlerini sömürülmekten kurtarır, inancı bireylerin tertemiz vicdanına bırakır.
- **Devrimcilik**, Cumhuriyet'in sürekli olarak ilerletilmesi istencidir. Yapılan reformları koruma ülküsüyle yetinmez; onların ötesine geçmeyi amaçlayan, devingen bir ilkedir.

TÜRK SÖZÜ, tüm bu ilkeleri tarihi birer kalıt olmanın ötesinde; Cumhuriyet'in geleceğine yön verecek devingen ve güncel kılavuzlar olarak görür. Cumhuriyet, Türk ulusunun karakterine en uygun yönetim biçimi olarak doğmuş; ulus egemenliğini bağıtsız ve koşulsuz egemen kılmıştır. 1921 Anayasası'yla temelleri atılan bu anlayış, 1923'te Cumhuriyet'in kuruluşuyla kurumsallaşmıştır. Onun harcı Lozan, temeli 1924 Anayasası, ruhu Cumhuriyet, özü büyük Türk Devrimi'dir.

Türk ulusu, tarih boyunca pek çok badireler atlatmış, her seferinde birliğini ve egemenliğini korumayı başarmıştır. Ancak bugün, Cumhuriyet'e, Lozan'a, Anayasa'ya ve Türk Devrimi'ne yönelen saldırılar artan bir pervasızlıkla sürdürülmektedir. Üstelik bu saldırıların yalnızca dışarıdan değil, içimizdeki bazı işbirlikçi odaklar eliyle de yürütüldüğü açıkça görülmektedir.

TÜRK SÖZÜ ekibi olarak yaşanan son ihanet sürecini, Cumhuriyet'in bölünmez bütünlüğüne yöneltilmiş açık bir tehdit ve saldırı olarak görüyoruz. Bu tehdide karşı, kurucu ilkeler doğrultusunda sarsılmaz bir istencin ortaya konulması zorunlu bir duruma gelmiştir. Özellikle PKK'nın "demokratikleşme/siyasallaşma" adı altında sahneye sürdüğü çok ucuz yalanlar, ABD ve İsrail tarafından kurgulanan, uzun erimli bir senaryonun parçasıdır. Bu süreci kurgulayan, bu sürece katkı sunan, destek veren ve hatta sessiz kalan siyasiler; devlet aklıyla değil, koltuk hesabıyla hareket etmektedir!

En büyük tehlikelerden biri ise, bu saldırıların karşısında en önde durması gereken Cumhuriyet'in kurucu partisinin etkili ve kararlı bir duruş sergilememesidir. Sömürgeciliğin bölgemize yönelik yeniden yapılandırma projeleri, doğrudan Türkiye'nin toprak bütünlüğünü ve ulus-devlet yapısını hedef almaktadır. Bu bağlamda, "çözüm" adı altında yürütülen bu ihanet sürecine destek verenler; bilinçli ya da bilinçsiz biçimde sömürgeciliğe hizmet etmektedir.

Bugün, yeni anayasa tartışmaları ve PKK terör örgütü ile sürdürülen ihanet süreci eşzamanlı olarak yürütülürken; siyasal İslam giderek daha da pervasızlaşmakta, Cumhuriyet'e ve kurucu değerlere doğrudan saldırılmaktadır. PKK'nın "isim ve biçim değiştirme", "siyasallaşma" gibi adımları ise, uzun süredir aşama aşama uygulamaya konulan sömürgeci projelerin d bir parçası niteliğindedir. Bu bildirilerin satır aralarında, Lozan Antlaşması'na ve Türkiye'nin ulus-devlet yapısına açıkça meydan okunmaktadır. Yeni anayasa girişimleri ise, bir hukuk reformundan ziyade, bir rejim mühendisliği çabasına dönüşmüş durumdadır.

Artık açıkça görülüyor ki, bu çabaların son hedefi, Cumhuriyet rejimini, ulus-devlet yapısını ve Atatürk ilke ve devrimlerini ortadan kaldırmaktır.

Tüm bunlara karşı biz susmayacağız!

TÜRK SÖZÜ olarak duyuruyoruz:

- Cumhuriyet'in temel değerlerini hedef alan her anayasa değişikliği girişimi hukuk dışıdır, Türk ulusunun egemenlik haklarına karşı işlenmiş tarihsel bir suçtur.
- PKK ile yürütülen her türden müzakere, açılım ya da af girişimi, tarihsel gerçeklikle bağdaşmaz ve Türk ulusu nezdinde gayrimeşrudur.

TÜRK SÖZÜ, Türk ulusunun karşı karşıya olduğu bu ihanet senaryolarına karşı, onun vicdanı ve gür sesi olma kararlılığıyla yayın yaşamına başlıyor. Dergimiz; olayları çözümleme derinliği, tarihsel referanslara dayanan bakış açısı ve düşünsel netliğiyle, ulusal egemenliğe ve Türk kimliğine yöneltilen her türlü saldırıya karşı bir kale gibi dimdik duracaktır. "Barış" ve "demokrasi" gibi söylemlerle makyajlanan bu projelerin ardındaki niyetleri ifşa edecek; Cumhuriyet savunusunu kararlılıkla sürdürecektir.

TÜRK SÖZÜ'nün düşünsel yörüngesi açıktır: Bu ulusun son sözü ne bölücü/ayrılıkçı/gerici terör örgütlerinin, ne koltuk hırsıyla hareket eden işbirlikçi siyasetçilerin, ne de bunların tümünün yanaşmalık yaptığı sömürgeci dış güç odaklarının olacaktır. Son söz, Atatürk'ün gösterdiği yolda yürüyen yurtsever Türk evlatlarının istenci olacaktır.

Ne Mutlu "Türküm" Diyene!

EGEMENLİK KOŞULSUZ BAĞITSIZ ULUSUNDUR!

Türksözü

A- RI- YO- RUZ!

Türk ulusunun onurlu evlatlarına!

**Bizimle aynı endişeleri taşıyan,
Cumhuriyet değerlerine ve
Türk Devrimi'nin ülküsüne
gönül veren
yazar ve düzeltmen
ekip arkadaşları arıyoruz.**

BİZE KATILIN!

B
a
ş
v
u
r
u

YAZAR

**GRAFİK-WEB
TASARIMCI**

DÜZELTMEN

turksozutv@gmail.com

POLİTİK ANLATI VE ♦♦ KÜLTÜREL ♦♦ YAYILMACILIK:

Söylenceler, Algı Yönetimi, Yanıltıcı
Yönlendirme (Manipülasyon) ve
Siyasi Parti Genel Başkanları (1)

MAHMUT ESAT BOZKURT

Giriş

G ünümüz siyasetinde toplumsal algıların yönetilmesi ve egemen güçlerin siyasal üstünlüklerini pekiştirme süreçleri; politik anlatılar, söylenceler (mitler), çeşitli yanıltma/yönlendirme (manipülasyon) yöntemleri ve kültürel yayılcılık gibi öğelerin iç içe geçtiği karmaşık bir etkileşimle yürütülmektedir.. Bu süreçte toplumsal rızanın sağlanması, ikna edici söylemler ve çeşitli baskı araçlarıyla gerçekleştirilir. Siyasi liderler, basın-yayın kuruluşları, sivil toplum örgütleri ve kimi sözde aydın çevreler, bu baskı-rıza düzeneklerinde başat roller üstlenerek kamuoyunun yönlendirilmesinde doğrudan etkili olmaktadır.

B u yazı, siyasal anlatıların mitleştirilmiş söylemler ve yanıltma/yönlendirme yöntemleriyle nasıl kurgulandığını, yerel siyasi etmenlerle birlikte küresel yayılcı çıkarların etkisi altında nasıl yeniden biçimlenebildiğini incelemektedir. Temel sav ise şudur: Algı yönetimi ve siyasal anlatılar, çağın sunduğu yeni iletişim olanaklarıyla her zamankinden daha etkili bir duruma gelmiştir. Üstelik artık iç dinamiklerin bir ürünü olmaktan giderek uzaklaşmış, küresel güçlerin amaçlarına göre kolaylıkla yönlendirilebilir bir niteliğe bürünmüştür. Dahası, kültürel yayılcılık, ulusların kendi çıkarlarına aykırı olan bu etkiyi çoğu zaman yerli öğeleri ve aktörleri de rahatlıkla kullanarak gerçekleştirmektedir.

Bu yazı dizisi iki bölüm olarak sunulacaktır. İlk bölümde: (1) siyasal anlatıların tanımı ve işlevi açıklanacak, (2) politik anlatıların söyleneleştirilme süreçleri ele alınacak, (3) tek ve güçlü önder söylenesi ile popülist söylemler incelenecek ve (4) Türkiye’den güncel siyasal anlatı örnekleri tartışılacaktır. Yazının ikinci bölümünde ise: (5) egemen güçlerin yanıltma/yönlendirme yöntemleri, (6) kültürel yayılmacılık ve küresel güç anlatıları değerlendirilecek; (7) bu güçlerin günümüzde uluslar üzerine nasıl bir rol üstlendiği tartışılacak ve nihayetinde, (8) Türk ulusu için çıkış yolunun nerede aranması gerektiği sorusuna yanıt aranacaktır.

1. Politik Anlatıların Tanımı ve İşlevi

Politik anlatılar, toplumun gerçeklik algısını biçimlendiren ve olguları belirli bir çerçeveye yerleştiren etkili öyküleme araçlarıdır. Kavram, özellikle 2016 ABD seçimlerinde Donald Trump’ın belirli söylemleri merkeze alarak yürüttüğü seçim kampanyasıyla birlikte siyaset yazınında daha görünür ve kullanılır duruma gelmiştir. Anlatılar yazılı ya da sözlü biçimde ortaya çıkabilir; gerçeklik unsurlarıyla kurgusal öğeleri bir arada barındırabilir. Tipik bir öykülemeye olduğu gibi başlangıç, gelişme ve sonuç kurgusuna

dayanır. Çoğu zaman bir kahraman öznesi, bir çatışma ya da kriz durumu ve sonunda bir çözüm ya da başarı temasını içerir.

Siyasal aktörler bu anlatıları, etkili söylemler aracılığıyla toplumsal algıyı şekillendirmek ve egemen güç–toplum ilişkisini yönlendirmek amacıyla kullanabilirler. Örneğin, basın gücü denetim altına alınarak kurgulanan anlatılar aracılığıyla gündem, egemen gücün belirlediği sınırlar içinde tutulabilir. Böylece toplumsal algı yönlendirilir ve karşıt kesimler sürekli savunma konumuna itilir.

Bu anlatılar, dünyanın çok katmanlı karmaşıklığını anlaşılır bir düzleme indirger; soyut olguları somutlaştırır ve karmaşık sorunlara tekil çerçeveler sunar. Küresel egemen güçlerin yürüttüğü yanıltıcı uygulamalar, kültürel yayılmacı yöntemlerle birleştiğinde, yalnızca toplumların değil, zaman zaman karar vericilerin yönelimlerini dahi şekillendirebilir. Bu nedenle hem iç hem de dış egemen güçler, kendi hedeflerini gerçekleştirmek, toplumsal algı ve desteği canlı tutmak

"Üstelik artık iç dinamiklerin bir ürünü olmaktan giderek uzaklaşmış, küresel güçlerin amaçlarına göre kolaylıkla yönlendirilebilir bir niteliğe bürünmüştür. Dahası, kültürel yayılmacılık, ulusların kendi çıkarlarına aykırı olan bu etkiyi çoğu zaman yerli öğeleri ve aktörleri de rahatlıkla kullanarak gerçekleştirmektedir."

ve esas sorunlardan dikkatleri dağıtmak için kurguladıkları politik anlatılara sıklıkla başvurur. Yine basit bir örnekle, parti genel başkanlarının seçim süreçlerinde kendi başarı öykülerini sürekli olarak vurgulamaları ya da

belirli niteliklerini abartılı biçimde öne çıkarmaları, seçmenlerde güven duygusunu pekiştirmeyi ve oy tabanını genişletmeyi amaçlar.

Politik anlatıların, etkili öykülemeler yoluyla olguları biçimlendirme ve algıları etkileme yetisi, iktidara egemenliğini pekiştirmede önemli bir üstünlük sağlar. Öyle ki çoğunlukla kurgusal öğelerden oluşan anlatılar bile zamanla toplum tarafından gerçeklik gibi benimsenebilir. Bir politik anlatının etkililiği, hedef kitlenin değerleri, inançları ve duygularıyla ne ölçüde örtüştüğüne bağlıdır. Anlatı, dinleyici veya okuyucuyla duygusal bağ kurabildiğinde daha güçlü bir etki yaratır; aksi durumda ise uyuşmazlığı artırır ve toplumun onay-rıza direncini kuvvetlendirir. Bu nedenle etkili bir anlatı, toplumun beklentilerini dikkate almalı, baskı ile rızayı birlikte üreten bir düzenek inşa etmeli ve geniş bir kabul zemini oluşturmalıdır. Bu çerçevede başarısız bir siyasal anlatı örneği, bu etmenlerin daha iyi anlaşılmasına katkı sağlayacaktır.

Devlet geleneğine büyük önem atfedilen toplumlarda, güçlü devlet anlayışı, çoğunlukla karizmatik ve güçlü önder figürüyle özdeşleştirilir. Bu bağlamda, örneğin, bir siyasi parti genel başkanının seçim kampanyasını evinin mutfağından yürütmesi, “güçlü önder” imajıyla birtakım çelişkiler barındıracak ve bu durum, toplumun bazı kesimlerince zayıflık göstergesi olarak algılanacaktır. Benzer biçimde, futbolun

"Bu süreç kuttuplaşmayı derinleştirmekte, eleştirel düşünce alanını daraltmakta ve tek kişiyi merkeze alan bir siyasal kültürü beslemektedir. Dahası, 'tek ve güçlü önder' etrafında örülen anlatılar, ortak düşünce zeminini aşındırarak siyasal hareketin varlık sebebi olan ülkü ve ilkelere uzaklaşılmasına yol açmaktadır."

geniş kitleler üzerinde güçlü bir etkiye sahip olduğu ve hakemlerin sıkça eleştirildiği bir toplumda, genel başkanın elinde kırmızı kartla kurguladığı bir anlatı, hedef kitlede olumsuz çağrışımlar doğuracaktır. Bu durum da söz konusu siyasetçinin, tıpkı bir hakem gibi, tepkilerin odağında yer alan bir “nefret figürü” olarak algılanmasına neden olacaktır.

2. Anlatılardan Söylencelere: Mitler

Siyasal anlatılar, yeterince etkili biçimde kurgulanıp sürekli tekrarlandığında, taşıdıkları değerler ve uyandırdıkları

duygular aracılığıyla, doğruluklarından bağımsız olarak daha kalıtsal biçime gelen söylencelere (mitlere) dönüşür. Siyasileşen bu söylenceler, kitlelerce doğru kabul edilen, çoğu zaman daha ideolojik ve kurgusal öğelerin ağır bastığı anlatılar bütünüdür. Gerçeklikle tamamen örtüşmeseler dahi, toplumsal algıların yönlendirilmesinde daha etkili dramatik yapılar barındırırlar.

Söylenceleştirilen anlatılar, rıza gösteren toplumun benimsediği simgeler, imgeler ve değer yargıları üzerine inşa edilir; egemen güçlerin salt çıkarları için kullanıldığında ise hem siyasal hareketlerin, hem de aktörlerin kutsanmasına ve putlaştırılmasına zemin hazırlarlar. Politik söylenceler, toplumsal bellek ve kimliklerin şekillendirilmesinde, kimi zamansa aşındırılmasında, belirleyici bir role sahiptir. Çatışmaları “iyi-kötü” arasındaki mutlak bir karşıtlık olarak çerçeveleyerek toplumsal rıza üretir, kitlesel

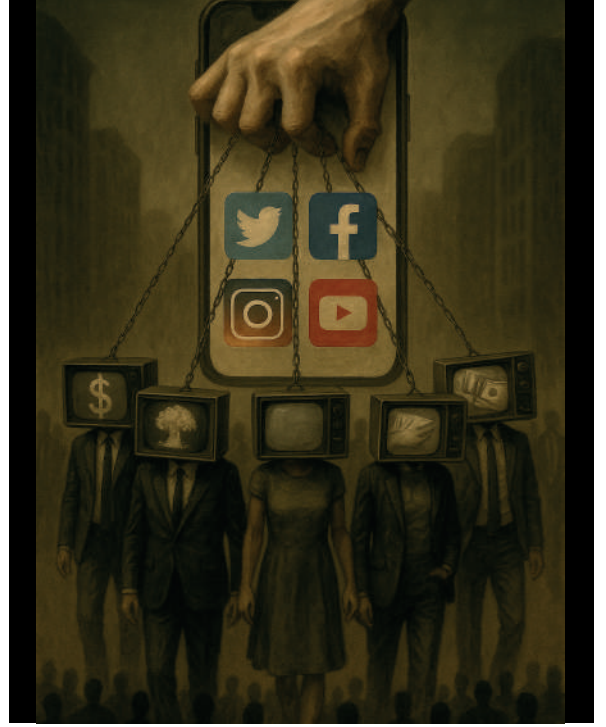
davranışları yönlendirir ve teşvik ederler. Aynı zamanda karmaşık süreçleri basit, kolayca kabul edilebilir kalıplara indirger; toplumun derin değer ve inançlarına seslenirler. Bu yolla bir toplum mühendisliği aracına dönüşerek siyasal yönelimleri biçimlendirirler.

Söylencelerin toplumla kurduğu bağ ne kadar güçlüyse, onlara o denli güçlü bir duygusal yankı ve ikna gücü kazandırır. Bu durumda söylence ile gerçek arasındaki çizgi çoğu zaman bulanıklaşır. Bir söylencenin doğru kabul edilmesi, toplumda yarattığı etki açısından, olgusal gerçekliğinden daha belirleyici olabilir. Hatta yanlışlığı kanıtlanırsa bile, geniş kitlelerce “gerçek” olarak benimsenen bir söylence, eleştirilere karşı direnç gösterir ve yarattığı duygusal etki, çoğu zaman akıl yürütmenin önüne geçer.

Politik söylencelere bazı örnekler şunlardır: kadercilik; “medeniyetler çatışması”, ABD’nin “seçilmiş ve ayrıcalıklı ulus” olduğu söylencesi, Fransa’nın “insan hakları ülkesi” olarak imgelenmesi, “barışçıl dış politika/sıfır sorun” söylemleri, tek ve “kurtarıcı” önder miti, savaş dönemlerinde düşmanların şeytanlaştırılması, antik çağ kahramanlarına ilişkin söylenceler.

3. Bir Anlatı Ustası Olarak Tek ve Güçlü Önder Miti ve Popülist Söylemler

Politik anlatılar ve algı yönetimi bağlamında, çağın (sözde) siyasal önderleri toplumun bakış açısını yönlendiren ve kitle desteğini genişletmek amacıyla etkileyici öyküler anlatan kişiler olarak görülebilir. Geleceğe dair umut aşıl原因 bu öyküler aracılığıyla güven kazanmaya çalışırken, anlatılarının tutarlılığı ise büyük önem taşır. Siyasal aktörler, sözlü iletişim, basın-yayın, medya ve halkla ilişkiler gibi

araçlarla kurgulanan anlatıları topluma aktarır. Günümüzde sosyal ağlar, siyasal aktörlerin seçmenle doğrudan temas kurmasını kolaylaştırarak bu anlatıların çok daha geniş kitlelere ulaşmasına olanak sağlamaktadır.

Çağın siyaset sahnesinde aktörler, hitabet yetenekleri sayesinde seçmenlerin korkularına, umutlarına ve değerlerine seslenebilen; bu yönüyle de geniş kitleleri etkileyebilen birer “usta öykücüler” konumundadır. Bu bağlamda, kurgulanan anlatılar ve popülist söylemlerin yanı sıra “tek ve güçlü önder” miti, “mutlak kurtarıcı” söylenceleri ve hatta kişisel görünüm gibi manipülatif unsurlar da toplumsal desteğin yönlendirilmesinde giderek daha belirleyici duruma gelmektedir. Ne var ki “tek ve güçlü önder” söylencesi etrafında şekillenen siyaset, popülist söylemlerle birleştiğinde toplum açısından ağır ve yıkıcı sonuçlar doğurabilmektedir. Bugün, bizzat deneyimlediğimiz üzere, bu süreç kutuplaşmayı derinleştirmekte, eleştirel düşünce alanını daraltmakta ve tek kişiyi merkeze alan bir siyasal kültürü beslemektedir.

Dahası, “tek ve güçlü önder” etrafında örülen anlatılar, ortak düşünce zeminini aşındırarak siyasal hareketin varlık sebebi olan ülkü ve ilkelerden uzaklaşılmasına yol açmaktadır.

Sonuç olarak, bu söylenceler; tek kişi ve/veya çıkar grubu etrafında koşulsuz bağlılık üreterek düşünsel mücadeleyi zedeler; hareketi bir arada tutan temel değerleri itibarsızlaştırır ve dar bir zümrenin çıkarlarını önceleyen bir yapıya dönüştürür. Bu yaklaşım, bireyin yanılabılır olduğu gerçeğini de göz ardı eder. Oysa hiçbir birey tek ve mutlak doğruyu temsil edemezken, “tek adam miti” her sözü ve eylemi tartışılmaz bir gerçeklik gibi sunar. Tıpkı bir tarikat başına körü körüne bağlı müritler gibi, siyasal hareketin üyeleri de zamanla tek kişinin iradesine dayalı bir anlayışı kendi rızalarıyla benimser. Böylelikle siyasal mücadele, değerlerin ve düşüncelerin savunusu olmaktan çıkar; bir kişinin iktidarı ele geçirme ve sürdürme çabasına indirgenir.

4. Güncel Gidişat İçinde Türkiye’den Bir Politik Anlatı Örneği

Bugün Türkiye’de, “Kürt sorunu ve eşit yurttaşlık” ile “İsrail bize saldırarak” söylemleri, toplumun en belirgin biçimde yanıltıldığı/yönlendirildiği (manipüle edildiği) siyasal anlatılar arasında yer almaktadır. Her iki başlık da kitlelerin duygusal tepkilerini harekete geçirerek siyasal hedeflere rıza üretmenin araçları haline getirilmiştir. Oysa konuların özüne

"Sözde 'özel politikalar' aracılığıyla hem Kürt kökenli seçmenlere 'hak ve eşitlik' vaadiyle, hem de diğer kesimlere 'terörsüz Türkiye' gibi güvenlik söylemleriyle yönelmektedir. Böylece, tanımı dahi yapılmamış bir sorun, çözümsüz bir gerçeklik gibi sunulmakta ve bir siyasal manipülasyon aracına dönüştürülmektedir."

bakıldığında, İsrail’in zaten Türkiye Cumhuriyeti’ni uzun süredir hedef aldığı açıkça görülmektedir. İstihbarat faaliyetleriyle içeride kargaşa yaratma girişimleri ve çevremizdeki vekil örgütler üzerinden kurulan güvenlik tehditleri, bunun en somut göstergeleridir. Bölgedeki nüfuzunu artırmayı ve kendi güvenliğini pekiştirmeyi amaçlayan İsrail, son yıllarda Orta Doğu’daki terör örgütlerinin

başlıca destekçilerinden biri hâline gelmiştir. Nitekim Suriye ve Irak’ta yapay bir Kürt devleti kurulması için ABD ile iş birliği yaparak bu ülkelerin çözülme süreçlerini hızlandırmıştır.

Dolayısıyla, İsrail’in yıllardır Türkiye’yi doğrudan hedef aldığı zaten tartışmasızdır. Ne var ki siyasiler, bu gerçeği kitlelerin duygusal tepkilerini harekete geçirecek bir araç olarak kullanmakta; buna karşılık somut adımlar atmaktan kaçınmaktadır. Örneğin, Kürecik ve İncirlik gibi üsler kapatılmamakta, İsrail ile yürütülen geniş ticari ilişkiler kesintisiz sürdürülmektedir. Buna rağmen toplum, “İsrail bize saldırarak” gibi anlatılarla yönlendirilmekte; siyasetçiler ise kendi iktidarlarını koruma hedeflerini bu anlatılar üzerinden topluma onaylatmaktadır.

Benzer biçimde, tanımı dahi belirsiz bırakılan “Kürt sorunu” ve “eşit yurttaşlık” anlatıları da siyasiler tarafından yıllardır söyleneleştirilerek toplumun yönlendirilmesinde kullanılan araçlar hâline getirilmiştir. Oysa Türkiye Cumhuriyeti, kuruluşunun temel ilkeleri gereği yurttaşlarını etnik ya da inanç farkı gözetmeden eşit haklara sahip kılmıştır.

Dahası, “Türklük” kavramı etnik bir kimliği değil, Türkiye Cumhuriyeti’ne vatandaşlık bağıyla bağlı olan herkesi kapsayan ortak bir aidiyeti ifade eder. Bu kimlik, aynı dili konuşan, aynı kültürü paylaşan bütün yurttaşların birlik ve beraberliğini simgeler.

İşte temel yanıltıcı yönlendirme tam da burada beliriyor; çünkü Cumhuriyet düşüncesinin benimsediği yurttaşlık kavramı, öz anlamı gereği zaten eşitliği içerir. Bir yurttaşın bir başkasından herhangi bir gerekçeyle (örneğin etnik köken ya da inanç) üstün ya da aşağı sayılması mümkün olmamalıdır. Türk Devrimi ve Cumhuriyet düşüncesi, ulusun evlatlarını, özellikle köylüyü ve emekçiyi, bu ülkenin efendisi yapma ülküsüyle yola çıkmıştır. Türkiye Cumhuriyeti’nin temelini oluşturan bu ilke, kuruluş felsefesi gereği etnik ve inanç temelli ayrımcılığa karşı durmayı zorunlu kılmıştır.

Buna karşın, henüz tanımı dahi yapılmamış bu “Kürt sorunu”, “eşit yurttaşlık” ve “demokratik katılım” gibi süslenmiş ifadeler, özellikle Kürt kökenli seçmenlerin oylarını kazanmak için bir siyasal stratejiye dönüştürülmektedir. Bu kavramların içi boş bırakılmakta, siyasiler tarafından sürekli yinelenerek seçmenleri etkilemek için araçsallaştırılmaktadır. Kaldı ki, bu kapsamda dile getirilen sorunlar açıkça kurucu değerlerden uzaklaşan, hukuk ve yasaları göz ardı eden iş bilmez siyasetçilerin savruluşunun bir sonucudur.

Özetle, siyasal aktörler etnik kimlik temelli bu anlatıyı çözümsüz bir kriz gibi sunmakta; sözde “özel politikalar” aracılığıyla hem Kürt kökenli seçmenlere “hak ve eşitlik” vaadiyle, hem de diğer kesimlere “terörsüz Türkiye” gibi güvenlik söylemleriyle yönelmektedir. Böylece, tanımı dahi yapılmamış bir sorun, çözümsüz bir

gerçeklik gibi sunulmakta ve bir siyasal manipülasyon aracına dönüştürülmektedir. “Kürt sorunu” söylencesi, bir çözüm üretmekten çok siyasal çıkarları pekiştiren bir kurgu olarak sürekli yeniden dolaşıma sokulmakta; özellikle de küresel güçler tarafından istismar edilerek, ulusal bütünlüğü zedeleyen ve bölgedeki istikrarsızlığı derinleştiren bir araca dönüştürülmektedir.

İşte tam da bu sebeplerle; küresel yayılmacılığın ve yerli iş birlikçilerin ürettiği yanıltıcı anlatıları açığa çıkarmak, Kemalizm’i; Cumhuriyet düşüncesini ve Türk Devrimi’nin sürekliliğini savunmak, ulusal bağımsızlığa sahip çıkmak amacıyla yayın hayatına başlayan TÜRK SÖZÜ Dergisi, varlık gerekçesini bu zeminde inşa etmek istemektedir. Türk ulusunun bağımsızlık iradesini, Cumhuriyet’i koruma kararlılığını ve Türk Devrimi’ni ilerletme ülküsünü savunmaya ant içiyoruz.

Hainsiz Türkiye için: EGEMENLİK KAYITSIZ ŞARTSIZ ULUSUNDUR!

Karamahmutoğlu'nun Tutarsız Söylemleri

Erkin ERDOĞMUŞ

Giriş

Zafer Partisi, kesinlikle Türkçü bir parti değildir. Ancak Zafer Partisi, kurulduğu günden bugüne ortaya koyduğu söylem ve eylemlerle Türkiye siyasetinde Türkçülük düşüncesine en çok kazanım sağlayan siyasi partidir.

Bu bağlamda, 2 Mayıs 2025'te paylaştığımız x iletisinde şunu da vurgulamıştık; **BURADAN AÇIKÇA DUYURUYORUZ! EN KÖTÜ ZAFER PARTİSİ, EN İYİ İYİ-P'DEN ÇOK DAHA İYİDİR!**

“Türkçü bir parti değildir” söylemimizin başlıca nedeni en üst yönetim organlarından başlayarak temsil konumundaki kişilerin sürekli tutarsızlık içerisinde olmalarıdır. Bu yazıda, en bilindik yüzlerden Azmi Karamahmutoğlu'nun tutarsız söylemlerine örnekler vereceğiz.

Karamahmutoğlu'nun Tutarsız Söylemlerine İki Belirgin Örnek...

Ümit Özdağ, 20 Ocak 2025'te, akşam saatlerinde, 2. İhanet Süreci'ne karşı olması gereken doğru tutumu aldığı ve bu sürece karşı toplumsal muhalefeti örgütlemeye başladığı için polis marifetiyle Ankara'dan alınıp İstanbul'a götürülmüş ve kendisi için aylarca sürececek olan tutsaklık süreci başlamıştır. O günün gündüz saatlerinde ise “parti sözcüsü” sıfatıyla Azmi Karamahmutoğlu, Zafer Partisi Genel Merkezi'nde düzenlenen basın toplantısında konuşmuştur. Karamahmutoğlu, söz konusu basın toplantısında, 2024'ün son günlerinde Suriye'de yaşanan rejim değişimine ilişkin şu söylemi kullanarak çok sorunlu, yetersiz bilinç sahibi herkesi asıl gerçeklikten koparan bir yaklaşımla yorumlamıştır:

“Seküler Arap milliyetçisi rejim düşmüş dinci/şeriatçı/İslamcı Arap milliyetçisi bir rejim gelmiştir.”

Oysaki asıl ortaya konması gereken, (Karamahmutoğlu'nun tümüyle sığ bir bakış açısıyla "seküler Arap milliyetçisi" diye algıladığı ve algılatmaya çalıştığı) düşürülen Esad iktidarının Rusya yayılcılığının güdümünde olduğu, (yine aynı sığlık ve çap yoksunluğuyla Karamahmutoğlu'nun "İslamcı Arap milliyetçisi" diye tanımladığı) Esad iktidarını deviren HTŞ adlı terör örgütü ve ortaklarının da ABD güdümünde olduğu gerçeğidir.

Ayrıca Azmi Karamahmutoğlu, kendisine Nihal Atsız sorulduğunda O'nun hakkındaki ululamalarda bulunacak, güzellemeler düzecek siyasilerdendir. Tıpkı genel başkan Ümit Özdağ ve partisinin karar ve yönetim organlarında bulunan ve bulunmuş pek çok kişi gibi... Ancak Ahmed Eş-Şara (ya da Colani)'nın başında olduğu HTŞ ve ortaklarını "İslamcı Arap milliyetçisi" biçiminde ucube bir tanımla tanımlayışı, Nihal Atsız'ın şu doğru sözüne de tümüyle aykırıdır: *"İnsan aynı zamanda hem Türk, hem İngiliz; hem Müslüman, hem Katolik; hem milliyetçi, hem şeriatçı olmaz."*

"Hem milliyetçi hem şeriatçı olunmaz" ilkesini ortaya koyan Atsız'ı bir yanda sahiplenirken bir yandan da özgün Türkçülüğe aykırı olarak sonradan türedi "Türk-İslam Sentezi" adlı sapma algı biçiminin egemen olduğu, yani sözüm ona içerisinde hem şeriatçılığın hem de milliyetçiliğin yapılabildiği (!) MHP'de on yıllarca siyaset yapmış bir kişi olarak Karamahmutoğlu'nun silahlı siyasi örgütler olan HTŞ ve ortaklarına "İslamcı Arap milliyetçisi" tanımlanmasında bulunmasına aslında şaşırılmamak gerek (!)

Peki HTŞ terör örgütü ve ortaklarına "İslamcı Arap milliyetçisi" diyerek "milliyetçilik" kavramına da hakaret eden Karamahmutoğlu, "milliyetçilik"ten ne anlamaktadır?

Bizim anladığımız milliyetçiliğin özünde tam bağımsızlık vardır. İster Arap olsun ister Türk... ABD ve İsrail yayılcılığının uşağı konumundaki bir yapıya nasıl olur da "milliyetçi" denebilir?! Ancak Karamahmutoğlu diyebilmektedir!

Yine söz konusu toplantıda Karamahmutoğlu, genel seçimlerdeki baraj konusuna da değinmiş ve şu lafları etmiştir:

"Zafer Partisi, kesinlikle Türkçü bir parti değildir. Ancak Zafer Partisi, kurulduğu günden bugüne ortaya koyduğu söylem ve eylemlerle Türkiye siyasetinde Türkçülük düşüncesine en çok kazanım sağlayan siyasi partidir."

"Sandık AKP hükümetinin korkulu rüyasıdır. İşte bu sebeple %7'lik antidemokratik yüksek seçim barajını muhafaza etmektedir."

"Seçmenlerin çoklu iradesinin Meclis'e yansıtacağı yöntemlerden biri olan seçim barajını indirmeye var mısınız? Gelişmiş demokrasilerde bu oran aşağı yukarı %3 civarındadır. %3'lük bir seçim barajına var mısınız? %3'lük seçim barajıyla seçime gitme cesaretini gösterebilecek mısınız? %3'lük demokratik bir seçim barajı oranıyla buyurun seçime gidelim."

Karamahmutoğlu, bu laflarıyla da başka bir tutarsızlık örneği ortaya koymuş ve ikiyüzlü bir duruma düşmüştür. Kendisinin içerisinde olduğu sürede hiç baraj sorunu yaşamayan MHP'de siyaset yaparken Karamahmutoğlu, geçmişte % 10'ken sonrasında % 7'ye düşürülen genel seçim barajının antidemokratikliğinden bir kez bile dem vurmamıştır.

Bilinçli kişiler Karamahmutoğlu ve onun gibi siyasetçilere;

“On yıllarca bir süre siyasetin içerisindeyken şu baraj sorununu dile getirmek niye hiç aklınıza gelmedi? Bu zamana kadar aklınız neredeydi?” diye sorarlar!

Ve aynı biçimde şunu da sorarlar;

“Üst yönetim organında yer aldığınız yeni partiniz Zafer Partisi’nin genel seçimlerde aldığı oy oranı % 2’ye yakınken ‘Gelişmiş demokrasilerde bu oran aşağı yukarı % 3 civarındadır. % 3’lük bir seçim barajına var mısınız?’ demek ilkesizlik değil midir? Bir tür kasaba kurnazlığına girmez mi?”

Karamahmutoğlu, gerçekten seçmen iradesinin sandığa tam anlamıyla yansımısını, ilkesel olarak genel seçimlerde demokrasinin yaşama geçirilmesini istiyor olsaydı barajın düşürülmesini değil; tümüyle kaldırılmasını isterdi!

“Azmi Karamahmutoğlu Deyince Aklınıza Ne Geliyor?”

Zafer Partisi’nde “parti sözcüsü” olduktan sonra toplumsal basın (sosyal medya) kanallarında da adı sürekli öne çıkan Azmi Karamahmutoğlu’na ilişkin 29 Haziran 2025’te @ucoklardan adıyla Zafer Partisi’ne yakın bir X kullanıcısı “Azmi Karamahmutoğlu deyince aklınıza ne geliyor?” biçiminde bir soru sormuş. Bizimse bu soruya yanıtımız şöyle oldu:

“Aklımıza askerlik görevinden “bedel”i-ni verip yırtanlardan, Türkeş’i kutsayanlardan, Bahçeli’den sonra oluşacak duruma göre ZP’den MHP’ye geçme olasılığı hiç de düşük olmayanlardan biri geliyor. Ayrıca kamu malına zarar vermekten yargılanan biri geliyor.”

“Yeni Nesil”, Karamahmutoğlu’nun ZP’ye Çağırdığı “Otantik-Eski Nesil”in Devamından İbarettir...

Azmi Karamahmutoğlu, 18 Ağustos

2025’teki basın toplantısında da konuşmasının şu sözlerle sonlandırmıştır:

“Siyasal İslamcıların dümen suyuna kapılmış, milleti ümmete kurban veren bir yeni nesil oluşturmaya çalışan bu Devlet Bahçeli kadrosu bilsin ki; bunca yıldır Devlet Bahçeli’ye ve genel merkez kadrolarına sabırla katlanan eski nesil otantik ülkücülerin, milliyetçilerin ‘Zafer Partisi’ diye bir seçenekleri var artık. Devlet Bahçeli ve onun birinci halka çevresini yarattıkları tek adam rejimiyle ve onun ümmetçi politikalarıyla baş başa bırakıp tertemiz bir Türk milliyetçiliği anlayışıyla Zafer Partisi’nde siyasal yürüyüşlerini devam ettirme imkan ve fırsatına sahip olan arkadaşlarımızdır şu an halen daha Milliyetçi Hareket Partisi çatısı altında bulunan arkadaşlarımız.”

Bu durumda Karamahmutoğlu ve onun gibilere sesleniyoruz;

“Eski nesil ülkücülük” mü diyorsunuz? Bir büyük yanılgıyı on yıllarca içlerinde yaşatan “eski nesil ülkücüler”i ZP’ye mi çağırıyorsunuz?

Alın size “eski nesil ülkücülük”!

MHP Kurucu Genel Başkanı Alparslan Türkeş’in FETÖ elebaşı Fethullah Gülen’e yazdığı mektuplardan biri:

Milliyetçi Hareket Partisi Genel Merkezi

Tarih: 09/01/1997 Sayı: Özel

Çok Muhterem Fethullah GÜLEN Hocaefendi Hazretleri’ne,

Efendi Hazretleri,

Zat-ı aliniz, milletimizin hayatında çok yararlı hizmetlerin yapılmasını sağlamış bulunmaktasınız.

Yetiştirmiş olduğunuz ilim, irfan ve fazilet erbabı kadrolarla milletimizin muhtaç bulunduğu geniş bir eğitim seferberliğini telkinlerinizle başlatmış ve başarı ile devamını temin etmiş bulunmaktasınız. Toplumların her alanda kalkınmalarının temel şartı olan manevî uyanışın ve yükselişin öncülüğünü yapmış bulunmaktasınız.

“Ülkücülük” dediğiniz Türk-İslam sentezciliği, İslamcılığın dümen suyundan hiç çıkmadı ki!

Şükrü YÜKSEL

Elbette Eleştirilir!

O rdu siyasallaşırsa siyasallaşmış dinden bile daha tehlikelidir. Ordunun manevi kişiliği eleştirilmez; yaptığı operasyonlar da yasalar çerçevesinde olduğu sürece eleştirilemez. Sorumluluk siyasete aittir. Türkler, ordu ulustur. Anadolu'da tutunman için asker olman gerekir. Yoksa yok olursun.

O smanlı tarihinde on iki kez ordu, saraya karşı ayaklanmıştı. Altısında padişahlar öldü-

rülmüş, altısında da kafese kapatılıp delirerek ölmüşlerdir. Padişaha karşı çıkar şebekesi kurmuşlar ve devletin yazgısıyla oynayıp acze düşürmüşler, Batı'ya karşı ezdirmişlerdir.

C umhuriyet dönemine gelince; Osmanlının gerileme döneminde perişan olan, "tebaa" denilen halk, Mustafa Kemal Paşa ve O'nun kurmay heyetinin ardına düşerek tüm zorluklara karşın insan üstü çabalarla Kurtuluş Savaşı'nı kazanmış ve Cumhuriyeti kurmuştur. Cumhuriyeti kuran irade askerdir; o yıllarda halkın siyasete katılımı pek olası değildir.

O rdunun başına geçen cunta yönetimi, 1960'ta darbe yaparak başbakanı asmış, halk nezdinde

saygınlığını yitirmiş, 71 muhtırası ve 80 darbesiyle ordu, tümüyle siyasallaşmış ve ABD'nin etkisine girmiştir. Kendini ulus üstü vesayetçi konuma getirmiş, ulus iradesini hiçe saymış, halk nezdinde saygınlığını önemli ölçüde yitirmiştir.

"Dünyada tüm dinciler aynı karakterdedir. Zayıf olduklarında demokrasi, özgürlüklerden dem vurur, ağlarlar; ellerine güç geçtiği zaman zalim olurlar!"

Dünyada tüm dinciler aynı karakterdedir. Zayıf olduklarında demokrasi ve özgürlüklerden dem vurur, ağlarlar; ellerine güç geçtiği zaman ise zalim olurlar!

ABD'nin NATO'ya girdiğimiz günden bu yana siyasetimize müdahale ettiği açıktır. 28 Şubat, ABD tarafından planlandığı gibi İslamcı partinin önünü açmış ve AKP, ulusal olan her şeye saldırmış ve ulusal bilinci önemli ölçüde köreltmış ve gardını düşürmüştür. Kurucu iradeye sürekli hakaret etmiş, yalan ve iftiralarla toplumun en azından kafasını karıştırmıştır. CIA-NATO'yla anayasal kurumları ele geçirmiş, 15 Temmuz sonrasında FETÖ ile verilen mücadele, giderek sulandırılmıştır. Kökünün kazınması gereken bu alçak terör örgütüne karşı, özellikle yönetim ve üst kademe kadrolarına yönelik kararlı bir mücadele sergilenmemiştir. Örgütün siyasi ayağına ise hiç dokunulmamıştır. Bu sulandırılmış mücadele, zamanla yerini iktidarın "parti-devletine dönüşüm" sürecine bırakmıştır.

Yeni rejimin adı da Tayyipokrasi'dir.

Cumhuriyet tarihimizde, Atatürk'ün ölümünden sonraki bütün siyasi krizlerin önünde ve arkasında ordu vardır. Şimdi buna da mı "Attila'nın ordusu" diyeceğiz?

Bu yer yer ortaya çıkan, cunta özentisi, hadsiz kurmay heyeti yüzünden kucağımızda "nur topu" gibi cumhuriyet düşmanı, laiklik ve Türk düşmanı bir hükümet bıraktılar!

Uğraş babam uğraş!..

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK BUGÜN DE EYLEMDE

Atatürk'le Birlikte Dağlarca Türk'ün

*Dağ Gibi
Sinesinde...*

Çağan Soykan

Fazıl Hüsnü Dağlarca... Türk'ün diline dağlarca katkı veren ulu bir çağdaş ozan... O, dağlarca emek, dağlarca yürek... Dağlarca toplumsal, ulusal, acunsal duyarlılık... Dağlarca anlayış, kavrayış, seziş, bilgelik demek. Benim Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın okuduğum ilk kitabı "Dildeki Bilgisayar"dır... Bu kitabın hem ilk olarak kapakındaki adını gördüğümde hem de sonrasında içeriğinde yer alan şiirlerini okuduğumda büyük dahimiz Oktay Sinaoğlu'nun "Türkçe, matematiksel bir dildir" sözü belleğimde yankılandı! Öncesinde ağ ortamında ve dergilerde okuduğum şiirlerinde olduğu gibi Dağlarca'nın "Dildeki Bilgisayar" kitabında yer verdiği şiirlerini okurken bambaşka bir dil ve yazın tadı aldım. Ve benim için özel anlamı olan, her şeyden önce Dağlarca ile tanışma kitabım olan bu yapıtla, İstanbul'da, bir kırtasiyenin önündeki büyükçe bir selenin içinde, 5 liraya satılan kitap yığıntısını karıştırırken karşılaştım.

"Fazıl Hüsnü Dağlarca... Türk'ün diline dağlarca katkı veren ulu bir çağdaş ozan... O, dağlarca emek, dağlarca yürek... Dağlarca toplumsal, ulusal, acunsal duyarlılık... Dağlarca anlayış, kavrayış, seziş, bilgelik demek."

Sonrasında, 2021 yılının Şubat ayında, "Dağlarca'nın özdeyişler kitabı" diyebileceğimiz Karşıdüşünce'yi ağ ortamından yeni baskı olarak edindim ve okudum. Bu kez Dağlarca'nın düşünce derinliğine şiirlerinde değil ama şiirsel tattaki özdeyişlerinde yeniden hayran kaldım. Bundan tam 3 ay sonra, Mayıs 2021'de ise "Gazi Mustafa Kemal Atatürk Eylemde 10 Kasımlarda" adlı Atatürk ve Cumhuriyet sevdası ile Türklük bilincinin dizelelerinden imbik imbik, dupduru süzülüşü kitabını okudum. Bu çok değerli yapıtı da yine bir tesadüf sonucu, ikinci el kitap satan bir kitapçı sayesinde edindim.

Sonsuzluğa erişene kadar adı hep "sol" olarak tanımlanan düşün ve yazın çevrelerinde yankılanan ancak "milliyetçi" geçinen pek çok düşün ve yazın ortamında anılmayan Dağlarca'nın bu

Mustafa Kemal'in Kurdu

Bir kurdu vardı Mustafa Kemal'in
Kimi Orta Asya'dan gelmiş der
Kimi Anadolu'da dinelmiş der
Bir kurdu vardı Mustafa Kemal'in
Kimi Tanrı'ya, Tanrı'ya yükselmiş der

Oralarda dört yönden dört milyon dört
kara ağız
Yıl 1980 mi ne.
Isırmış ipek toprağını yurdun çepeçevre
ısırmış kan
Ama tohumlar tohumlar özgürlüğe
sevgiye doğru
Eksen mi ne

Daralmış yüreği yurdun ulusun
Er kişiye ölüm son değil
Bir mağara değil ki dele dele gidesin hey
Bir demir yamaç değil ki eritesin hey
Bu güç daha, bu büyük daha, Ergenekon değil

O sıra bir kurt bozdan sarı
O sıra bir kurt yakında uzakta
O sıra var, geçmişten geleceğe o sıra var
O sıra hep
O sıra bir kurt gözleri yanmakta

Işık mı desen, karanlık mı desen
Boşalır boşalır gün içre bir deli oluk
Bu bir yürekten boşluğa açılmış yaşama çiçeği
Bu bir direnç
Dağılan yayılan toplum olan bir soluk

Açlığı yalnız özgürlük üzerine
Yemiş içmiş nice zengin savaşları tok
Dört ayaklı ama, dört kara parçasınca
dört ayaklı
Bin elli, gezegenlerle bin elli
Kişi ama kişi gövdesinden çok

İşte işte Mustafa Kemal'in kurdu kocaman
Kocaman bir gündü
Yurt üzre, yeryüzü üzre
Sonsuzluk üzre
58 yıl göründü

yapıtında yer verdiği "Mustafa Kemal'in Kurdu" adlı şiirini burada özellikle paylaşma gereği duyuyorum:

Simdi... Bu şiirden hareketle söyleyeceklerimiz kılıçtan keskin olacaktır! Okuyan Atsız'ın deyişiyle "Türk'ümsü" ise cin çarpmışa döner; Türk'se yanlış yoldan çıkıp kendine döner! Bize geçip giden koca çağlar ortaya koymuştur ki; ozan, her şeyden önce halktan olur, onun da ötesinde halkın özünde olur. Sonsuzluğa eriştiğinde de halkın yüreğinde olur. Şu yaşadığımız çağdaş acunda ise her şeyden önce halkçı olur ozan! İşte Dağlarca bu damarın en önemli temsilcilerindendir bana göre...

Nasıl ki günümüzde ozan, her şeyden önce "halkçı" olmalı ise milliyetçi de her şeyden önce halkçı olmalıdır! Halkçı olmayacaksa neci olacak zaten milliyetçi?! Halkı "ağa" kafasıyla ya da ağa kafasına öykünüp "maraba" olarak görenler, kendilerine gönül verenlere "tebaa" olarak bakanlar yani özcesi garibanın derdini durumunu umursamayanlar hiçbir zaman Atatürk'ü de doğru anlayamazlar,

Fazıl Hüsni Dağlarca

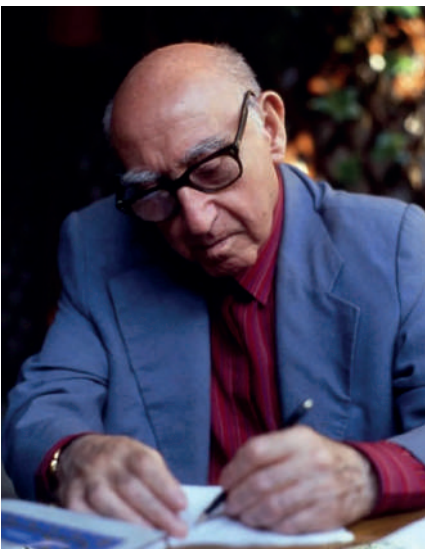

Fazıl Hüsnü Dağlarca (1914 – 2008)

HAYATI KISACA...

kavrayamazlar ve Cumhuriyeti içselleştiremezler! Yani Dağlarca'nın tam zıttı bir yerde konumlanırlar!

Ve son olarak şunu da belirtelim; sayısız biçimde görülmüştür ki Dağlarca'nın gördüğünün/görüşünün zıttı biçimde Atatürk'le iç içe konumlanmayan kurt, aslında hiçbir zaman kurt olmamıştır! O kurt taklidi yapan tasmalı köpektir! Tasması ise hep siyasal İslam'ın elinde olmuştur! Siyasal İslam'ın tasması da küresel ellerde!.. Dağlarca'yı okumanın anlamı, önemi ve değeri özellikle burada ortaya çıkıyor!

MESLEKİ VE EDEBİ SERÜVENİ

1914: Asıl adı Mehmet Fazıl olan Dağlarca, İstanbul'da doğdu. Babasının askerliği nedeniyle ilköğrenimi sırasında sık sık okul değiştirdi.

1932: İlk şiiri "Yaşayan Ömür" İstanbul dergisinde yayımlandı.

1933–1935: Kuleli Askeri Lisesi'nden, ardından Harp Okulu'ndan mezun oldu.

1936: Piyade teğmeni olarak Erzurum'da göreve başladı.

1950: 15 yıllık zorunlu hizmetini tamamlayıp yüzbaşı rütbesindeyken ordudan istifa etti. Bu dönemde Aile, Atac, Çağrı, Devrim, İnkılapçı Gençlik, Kültür Haftası, Türk Dili, Türk Yurdu, Varlık, Yeditepe, Yön gibi birçok dergide şiirleri yayımlandı

1951: Basın-Yayın ve Turizm Genel Müdürlüğü'nde göreve başladı.

1953–1959: Çalışma Bakanlığı'nda müfettişlik yaptı. 1960'ta emekliye ayrıldı.

1959: İstanbul'da Kitap Kitabevi'ni kurdu.

1960–1964: 43 sayı süren aylık Türkçe dergisini yayımladı.

1968: ABD Pittsburgh Üniversitesi International Poetry Forum tarafından "Yaşayan En İyi Türk Şairi" seçildi.

1974: Milliyet Sanat Dergisi tarafından "Yılın Sanatçısı" seçildi.

1957–1980: Türk Dil Kurumu yönetim kurulunda görev yaptı.

2008: 15 Ekim'de, tedavi gördüğü Başkent Üniversitesi İstanbul Hastanesi'nde hayata gözlerini yumdu.

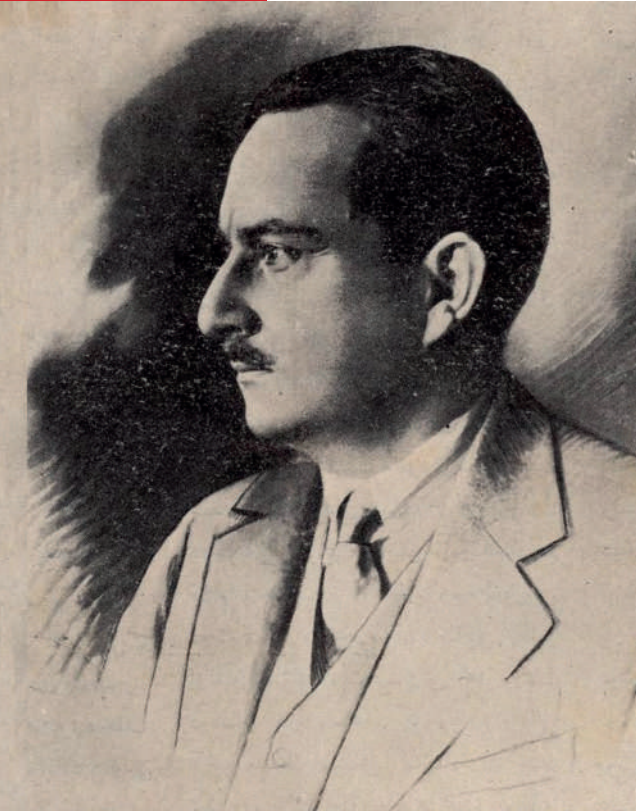
"Kanunların yaptırma gücü, devlettir. Daha açık bir deyimle: Kanun, devletin polisi, jandarması, ordusudur.

Fakat bunun, bunların da üstünde bir yaptırma gücü vardır ki, bu da milletin kendisidir, kendi varlığıdır. Bu varlığa, yaptırma güçlerinin gücü demek çok yerinde bir şey olur.

İnsanlığın birtakım kutsal yapıları vardır ki (vatan, özgürlük, bağımsızlık, anayasa, millî namus gibi), bunları ancak bu yaptırma gücü ayakta tutabilir. Saati çalınca bu yeteneği, bu güzel huyu göstermekte güçsüz kalan herhangi bir millete, ölmüş gözüyle bakmak yanlış bir şey olmaz.

Milletler, bu yoldaki yeteneklerini ancak ve yalnız ihtilal haklarını kullanmakla gösterebilirler.

MAHMUT ESAT BOZKURT

Milletler, bu güçlerini göstermekte ne kadar diri ve çevik davranırlarsa, o nispette "Varım!" demek hak ve yetkisine sahip olurlar.

İhtilal, o aziz silahtır ki, bir milletin bütün kutsal varlıklarının üstünde, bir kartal gibi yakından uçar... Süzülür ve dolaşır. Bütün bunları kanatlarının altında esirger. Zararlı kurumları birer kanat vuruşuyla atar, yenilerini yuva yapar gibi toplar ve kurar.

İhtilal, hayatın gereğidir. Doğal hakların en başında gelir. İhtilal, milletlere insan gibi yaşama olanaklarını veren en yüce bir kuvvettir.

Başka bir ifadeyle, ihtilal, tarihin alın yazısıdır. Ret ve inkârı kabil olmayan bir olgudur."

Çağan SOYKAN

TÜRKÇE YANLIŞLARI

En
Büyük
Türk milliyetçisi
ATATÜRK:

“Türk demek Türkçe demektir!” demiş...

Bu durumda ileti paylaşırken “trend olmak” gibi Türkçe yerine tarzanca bir deymi tercih eden “milliyetçi sanatçı”, sözde milliyetçi midir özde milliyetçi midir?

YANCILIK hatta onun da ötesinde YANAŞMALIK

o kadar bilinçaltlarına işlemiş ki
“YALNIZ” yazmaları
gerekirken onu bile
“YANLIZ” diye yazmışlar!

16.06.2019

**"HEMŞEHİRİ DERNEKLERİ
KAHVALTI"**

değil:

"HEMŞEHİRİ DERNEKLERİ İLE KAHVALTI"
olmalıydı.

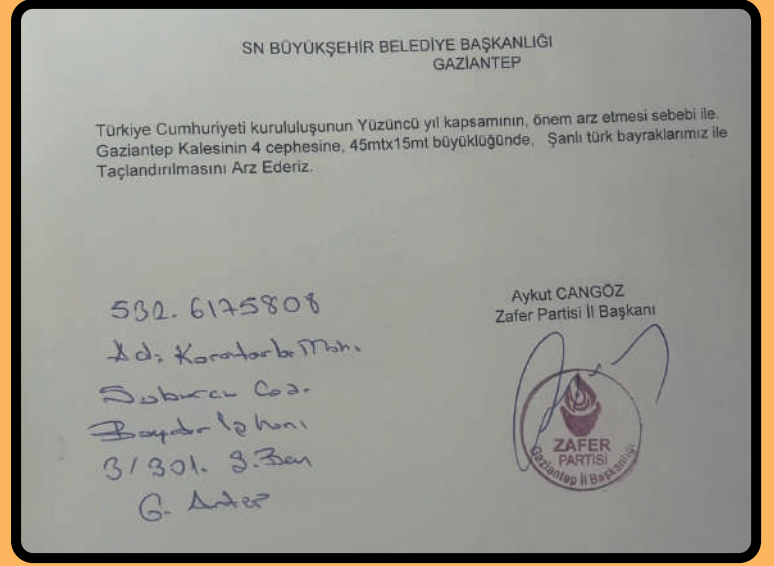

Zafer Partisi Gaziantep İl Başkanı Aykut Cangöz!

Bayrak dalgalandırmakta çok
şevklisiniz ama ses bayrağımız olan

Türkçe'yi mahvetmekte de sanırım üstünüze yok! "Türk demek, Türkçe
demektir" diyen Atatürk'ün çizgisindeki Türk milliyetçiliği böyle mi oluyor?!
Genel Başkanınız Ümit Özdağ'ın söylemiyle "hadi ordan!"

**BAĞLAÇ
OLAN
“DE”Yİ**

**DURUM EKİ
BİÇİMİNDE YAZAN
MHP GENEL MERKEZİ**

Bu görsel paylaşımda, bağlaç olan
“de” yanlış olarak adın durum eki
biçiminde yazılmış.

“(...)Kıbrıs'ta öyledir” değil;
“(...)Kıbrıs da öyledir” olacak.

SOHBET ETMESİ GEREKİRKEN SOHBET YAPAN ESKİ KÜLTÜR BAKANI...

“Geçenlerde... sözgelimi... örnek... Bir dostum geldi şu salona bir sohbet yaptık.”

Namık Kemal Zeybek, ATA Sesi TV adlı YouTube kanalındaki “Türk Devrimi Söyleşileri” başlıklı konuşma seyirliklerinin 03.04.2020 tarihinde yayınlanan “Deizm” konulu 8. bölümünde aynen böyle bir tümce kurmuş.

Namık Kemal Bey’in, seyirliğin 2. dakikasının 30. saniyesinde kurduğu tümcenin başı gereksiz laf kalabalığı olmuş ama asıl Türkçe yanlışı “sohbet ettik” demek yerine “sohbet yaptık” demiş olması...

“Eski Kültür Bakanı” Namık Kemal Zeybek’i uyaralım; Sohbet yapılmaz Namık Kemal Bey. Sohbet edilir.

“İSTİPDAT” değil; “İSTİBDAD”!

Ülkemizde güncelle tarihi ilintilendirmek çok revaçta bir uğraşıdır. Bu bağlamda sırf zamanında İttihatçıların "KAHROLSUN HÜRRİYET, YAŞASIN İSTİBDAD"

sloganında yer aldığı için o slogan güncel konularla ve durumlarla ilintilendirilerek her gündeme gelişinde yaşayan Türkçe’de hiç kullanılmayan Arapça kökenli “istibdat” sözcüğünü duyarız, okuruz.

sahin mengü
@sahinmengü

...

Kahrolsun istipdat, yaşasın hürriyet

ARAŞTIRMACI
YAZAR

CEMİL KILIÇ
ile SÖYLEŞİ

1

Kendinizi ve çalışmalarınızı TÜRK SÖZÜ okurlarına kısaca tanıtır mısınız? Kamudaki görevinizden ayrılma nedeninizi bir kez de dergimizin okurları için anlatır mısınız?

İstanbul doğumluyum. Çocukluğumun önemli bir bölümü Sinop'un Gerze İlçesine bağlı bir köyde geçti. İlkokulun ilk iki sınıfını da orada okudum. Üçüncü sınıftan başlayarak eğitimim İstanbul Gaziosmanpaşa'da sürdü. 4 ve 5. Sınıfta iken öğleden sonraları mahalle camisindeki Kur'an Kursuna gittim. Kur'an eğitimimi yazları da sürdürdüm. İlkokul üçüncü sınıfta namaz kılmaya başladım. O yıl ilk kez Ramazan orucunu da tam olarak tuttum.

İlkokulun ardından Küçükköy İmam Hatip Lisesi'nin orta bölümüne yazıldım. Liseyi de aynı okulda okudum. Ardından Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ne girdim. Kelam ve İslam Felsefesi bölümünü ve ek olarak Arap dili ve Edebiyatını seçtim. 1998'de okulu bitirdim. Sonra yine Marmara Üniversitesi Ortadoğu ve İslam Ülkeleri Enstitüsü Sosyoloji ve Sosyal Antropoloji Anabilim Dalında yüksek lisans eğitimi aldım. "Ümmet Sisteminden Ulus Devlete Geçişte Harf İnkılabının Kültürel Değişim Üzerine Etkileri" başlıklı tezimle yüksek lisans eğitimimi tamamladım.

Çeşitli camilerde resmiyet dışı olarak imamlık ve müezzinlik yaptım. Rahmetli babamın isteğiyle yıllarca Ramazan aylarında teravih namazları kıldırımdım. Camilerde vaazlar verdim. Bu arada yüzlerce kişiye Kur'an okumayı ve tecvidi öğrettim.

1999'da Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmeni olarak atandım. 2001 ve 2002 yıllarında askerlik yaptım.

2006 yılında Eğitim İş Sendikasına üye olup İstanbul örgütlenmesinde görev aldım. 2006'dan 2022 yılına değin Eğitim İş'in çeşitli yönetim organlarında yer aldım.

2008 yılında Atatürkçü Düşünce Derneği'ne üye oldum ve Fatih Şubesinin kuruluşuna öncülük ettim.

2012 yılında evlendim. 2016'da Bumin Kağan adını verdiğim bir oğlum oldu.

2003'ten 20016'ya değin Cem Vakfı'nın çeşitli çalışmalarına katılıp destek verdim.

25 Ocak 2023'te Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne üye oldum.

Cem Vakfı tarafından Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi derslerine ilişkin AİHM'de açılan davaya, hazırladığım bir raporla katkı sundum. Davanın gerekçeli kararında raporum da yer aldı.

Köken olarak Eymür Türkmenlerindim. Sünni bir aileye mensubum. Ancak hiçbir mezhebe aidiyet duymuyorum. Yaşamım boyunca hiçbir cemaate ve tarikata üye olmadım. Sözün özü; mezhepsiz, cemaatsiz ve tarikatsız biriyim. Lise yıllarımdan beri Kemalist'im. Yaşamımdaki en önemli değerlerden biri Atatürkçü kimliğimdir.

Yaklaşık 8 yıllık bir uğraş sonucu "İslam'ı Anlamak İçin Türkçe Kur'an" adlı bir çalışma yayımladım. Kur'an'ın Tanrı sözü (Kelamullah) olarak nitelenmesinin tevhid inancına aykırı olduğunu düşündüğümünden "Halku'l-Kur'an" tartışmasında Kur'an'ın mahluk olduğu inancını savunuyorum. Buna göre, Kur'an, anlam ve kavram olarak Allah'a, lafız olarak ise Hz. Muhammed'e aittir. Allah Kur'an'ı yaratandır, söyleyen değildir. Ayrıca "Türkçe İbadet" adlı kitabımla anadilde ibadet hakkını savundum. Kendimi inançsal açıdan "Muhammedî Müslüman" olarak tanımlıyorum.

Tanrı düşüncem tümtanrıci bir içerikte olup evrenin bilinç sahibi olduğuna inanıyorum. Ateizme, deizme ve teizme uzağım. Zira ben tümtanrıciyim. Başka bir deyişle panteistim. Kur'an'ın panteist düzlemde bir Allah anlatısı içerdiğini görüyorum. Şeriata karşıyım. Niyesi şeriat, egemen Emevi İslam anlayışına bağlı bir kesim Müslümanların fıkıh külliyatına dayanan, büyük ölçüde dönemsel ve yerel Arap örfünü esas alan konjonktürel bir hukuk sistemidir. Bu nedenle, şeriatın doğrudan doğruya Allah'ın yasaları olarak nitelenmesi Allah'a iftiradır. Niyesi Allah'ın yasaları şeriat değil, Sünnetullah'tır.

Ulu önder Atatürk öncülüğünde gerçekleşen ve temeli laikliğe dayanan büyük Cumhuriyet devrimi, egemen Müslümanların işlevsizleşmiş ve zaman dışı kalıp donmuş hukuk sistemi olan şeriatın ortadan kaldırılıp İslam hukukunun çağdaşlaştırılması devrimidir. Bu bağlamda Cumhuriyet devrimi İslam tarihindeki en büyük içtihat çalışmasıdır. İmam Gazali ve Nizamiye Medreseleri tarafından kapatılan içtihat kapısının yeniden açılmasıdır. Cumhuriyet devrimi, İslami, insancıl ve ulusal anlamda büyük bir atılımdır.

Yaptığım çalışmalar, yazdığım kitap ve makaleler ve savunduğum görüşler nedeniyle 2019 yılı Ocak ayında Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi öğretmenliğinden açığa alındım. Mayıs'ta görevime yeniden döndüm. 2022 yılı 13 Aralık

günü ise gerici çevrelerin, sapık tarikatların ve kimi nefret vaazları veren sapkın vaizlerin baskısı ve isteğiyle uyduruk bir soruşturma sonucu kamu görevinden bütünüyle çıkarıldım. Yeniden görevime dönebilmek için yargısal mücadelemi sürdürüyorum.

Öğretmenlik sürem boyunca binlerce öğrencime Muhammedî İslam'ı, Kur'an'ı, cumhuriyet değerlerini, insan hak ve özgürlüklerini öğretip gerici dinbazlığa karşı mücadele bilinci aşıladım. Görüş ve inançlarımı anlatmak için yüzlerce söyleşi, konferans ve bilgi şöleninde yer aldım. Yüzlerce televizyon izlencesine, bir o kadar da radyo söyleşisine katıldım. Pek çok bilgi ağı sitesinde dinsel ve siyasal yazılar yazdım. Yazılarımda siyasal ümmetçiliğe karşı laik ve çağdaş yurttaşlığı savundum. Büyük düşün insanı Tevfik Fikret'in; "Vatanım ruy-ı zemin, milletim nev-i beşer" sözünde olduğu gibi yeryüzü kardeşliği ülküsüne bağlandım. Bununla birlikte özellikle Türk dili ve Türk toplulukları üzerine kapsamlı araştırmalar yaptım. Özellikle belirtmeliyim ki, 552'de kurulan ve 740'lı yıllara değin süren Türk Kağanlığı dönemine büyük ilgi duyuyorum. Kur'an'a, İslam inancına ve İslam mezheplerine ilişkin çalışmalarımı aralıksız sürdürüyorum. Görüşlerimi daha ayrıntılı bir biçimde öğrenmek isteyenler, "İslam Bu Muhammedî İslam", "Kur'an İle Aldatmak", "Cami ve Siyaset", "Türkçe İbadet", "Atatürk ve Türkçenin Işığı" ile "Allah Adına" adlı kitaplarıma başvurabilirler.

2

Bir tanrıbilimci olarak Türk dili alanında neden bir kitap yazma gereği duydunuz?

Türk diline ve Türk kimliğine yönelik en büyük saldırı din kaynaklı. Din kaynaklı saldırıya bir din bilgini olarak karşı koymak ve Türk dilini savunmak için Atatürk ve Türkçenin Işığı adlı bitiği yazdım. Türk dilinin yeryüzündeki bütün dillerden daha derin, daha engin ve daha varslı olduğunu haykırma ve bu gerçeği gözler önüne serebilme isteği beni böylesi bir çalışmaya yöneltti.

3

Kendilerini "Türkçü", "milliyetçi" olarak tanımlayan kurumların ve yine bu tanımlarla kendilerini tanımlayan, kamuoyunun önünde duran kişilerin Türk dilini gündelik yaşamda kullanımlarını ve Türkçe bilinçlerini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bir ulusun en önemli ve en yaşamsal değeri dilidir. Dil yoksa ulus da yoktur. Türk dili Türk ulusunun soluğudur. Türk diline önem vermeyen, gelişmiş güzel konuşan, öz Türkçe sözcük duyarlılığı olmayan kişi ve kurumlardan Türkçü olmaz.

4

Emre Koşak'ın "Dilde Türkçü olunmadan düşüncede Türkçü olunmaz" sözünü nasıl yorumlarsınız?

Bu çok önemli ve yerinde bir yaklaşımdır. Ben bu yaklaşıma katkı olarak şunu belirteyim: Kişi konuştuğu Türkçe denli Türk'tür. Türk diline bir yığın yad sözcük sokmak yurda yabancı asker sokmaktan farksızdır. Bir sözün Türkçesi varsa o kullanılmalıdır. Türkçesi yoksa üretilmelidir. Üretilmiyorsa ancak o zaman yad sözcük kaçınılmaz olarak kullanılabilir. Bu, yeryüzündeki bütün dillerde böyledir. Bütün dillerde yad sözcük vardır. Ancak bunun bir kısıtı olmak durumundadır. Türk dili yolgeçen hanı değildir. Türk dilini korumanın ülkenin sınırlarını korumaktan daha kutsal olduğunu bilmeyen, anlamayan kimseden Türkçü olmaz, olamaz.

5

İyi Parti Genel Merkez yönetimine son Bursa mitingi sırasında Türkçe kullanımları ile ilgili toplumsal basında oldukça sert bir eleştiri yönelttiniz. Sonrasında da bilir-bilmez birçok kişiden tepki aldınız. Konuyu bilgisi olmayan okurlarımız için buradan paylaşır mısınız?

Tepki almadım. Bilinçli bütün Türkler ve Türkçüler bu karşı koyuşuma omuz verdi. Bana tepki yalnızca Türk ve Türkçe yağlarından geldi. Onlardan böyle bir tepki gelmesi doğaldır. Niyesi onlar adı üstünde; Türk karşıtlarıdır.

6

Kurucu Genel Başkanlığı'nı üstlendiğiniz Toplumsal Esenlik Derneği'nin amaçları nelerdir?

Yeryüzündeki bütün Türklerin ortak değeri Türk dilidir. Hangi din, inanç ve mezhepten olursa olsun, isterse inançsız olsun bütün Türklerin kutsal bağı Türk dilidir. Toplumsal Esenlik Derneği, bu bağı taban alarak bütün Türklerin birliğini savunmak için kuruldu. Derneğimizin simgesi şanırdır. Şanırdak Türklüğün birlik simgesidir.

7

Derneğiniz yoğunluklu olarak hangi alanlarda çalışmalarını ve etkinliklerini yürütmektedir?

Derneğimizin çalışmalarının omurgasını dil üzerine yapılan etkinlikler oluşturmaktadır. Bu bağlamda 13 Mayıs Türk Dil Günü törenleri düzenlemekteyiz. Ayrıca büyük Atatürk'ün öncülüğünde başlatılan dil devriminin de içtenlikçi ve ödünsüz savunucusuyuz.

TOPLUMSAL ESENLIK DERNEĞİ

8

İkinci ihanet süreci ve bu süreç doğrultusunda tehdit altında olan Türk ulus kimliği ve Türkçemize ilişkin neler söylemek istersiniz?

Anayasamızın 66. Maddesi ve 42. Maddesi olduğu gibi korunmalıdır. Bu maddelerde yapılacak herhangi bir değişiklik Türk ulusunun ve Türk devletinin sonunu getirir.

9

Son olarak Türkçe bilinci sizinle bire bir örtüşen TÜRK SÖZÜ Dergisi'ne ve okurlarına bir iletiniz ya da iletilerinizi var mı?

Öteden biri şu yanlış düşünce söylenip duruyor: Yad sözcükler olmadan Türkçe konuşamaz ve yazamayız. Bunun yanlışlığını kanıtlamak için son Türk Dili Günü törenimizde yaptığım bütününüyle Türkçe sözcüklerden oluşan konuşmamı buraya ileti olarak almak isterim. Okurlarınızın ilgisine sunuyorum:

Toplumsal Esenlik Derneği'nce Düzenlenen

748. TÜRK DİL GÜNÜ TÖRENİNDE YAPTIĞIM KONUŞMA:

Değerli Katılımcılar,

Sevgili Konuklar,

Uzaktan, yakından gelerek törenimize güç veren seçkin yurttaşlar, Hepinizi en içten duygularımla esenliyorum. Var olun, sağ olun.

Bugün, bizi biz yapan en önemli değerimiz olan Türk dilinin bu topraklarda yönetim dili oluşunun 748. yıl dönümü kutluyoruz. Bu büyük olayın gerçekleştircisi atamız Karamanoğlu'nu, devrimci arkadaşlarıyla birlikte en derin saygılarımızla anıyor, kutlu anılarının sonsuza değin yaşayacağına olan inancımızı bir kez daha dile getiriyoruz.

Türk dili binlerce yıllık geçmişinde pek çok engelleri aştı, büyük bunalımların içinden geçti, eşsiz bir ölüm kalım savaşımından üstün bir başarıyla çıktı. Dilimize yönelik saldırılar yeryüzünde başka bir dil için söz konusu olmayan ölçüde çetindi.

Gün geldi, Türkçe konuşmak yasaklandı.

Gün geldi, Türkçe yazmak engellendi.

Gün geldi, Türkçe aşağılandı, küçümsendi.

Dilimize başka dillerden bir yığın sözcük dolduruldu. Öz Türkçe sözcükler yerine alıntı sözlerle dilimizin özgünlüğüne ağır vuruşlar yapıldı. Bu vuruşlar gerçekte doğrudan doğruya Türklüğe karşı açılmış bir savaştı. Türk'ün dili kimi içi boş inançlarla başka bir dilin boyunduruğu altına alındı. Türk'e şöyle denildi:

Senin dilin değersizdir, yetersizdir, yoksuldur. Sen bu dili değil Arap dilini benimsemelisin. Niyesi Arap dili kutsaldır, Tanrı'nın dilidir. Nitekim Tanrı son kutsal iletisini Arap dilinde göndermiştir. Öldüğünde toprak altında Türk diliyle değil Arap diliyle sorgulanacaksın. Diriliş sonrası öbür yaşamda Arap diliyle konuşacaksın. İşte bu nedenlerden ötürü Türk dili geçici ancak Arap dili kalıcıdır. Arap dili sonsuz yaşamın dilidir.

Değerli Katılımcılar, Sevgili Konuklar, Yüzyıllarca işte bu türden gerçek dışı sözlerle Türkler dilleri üzerinden aşağılandı. Oysa bunların biri bile doğru değildi. Türkler neredeyse Türkçe konuştukları için utanacak duruma düşürölmek istendi. Türk diline yüzyıllar içinde binlerce Arapça sözcük dolduran dil satkınıları dönüp şöyle dedi: Görüyorsunuz, Türkçede ne denli çok Arapça sözcük var. Onları dilimizden çıkarsak geriye Türkçe diye bir dil kalmaz. Oysa bu da doğru değildi. Bu alçakça söylenmiş bir yalandı. Bu satkınca savunulmuş bir düzmecilikti.

Gerçeği söyleyelim:

Türk dili başka bir dile gereksinecek bir dil değildir. Daha açığı; Türk dili Arapçaya, Farsçaya yanı sıra batı dillerine gereksinim duyan bir dil kesinlikle değildir. Ancak Türklerin çoğu kendi dillerinin gücünden, varıllığından, enginliğinden bilgisiz durumdadır.

Yönetimde artı toplumsal yaşamda etkin bir bölüm Türkler, öz Türkçe güzelim sözcükler dururken başka dillerin sözcüklerine yöneldi. Türkçe sözcükler unutulmaya bırakıldı. Kimileri, başka dillerden gelme duyulmamış, anlaşılmaz dahası alışılmamış yad sözcüklerle konuşup yazmayı çok bilirlik göstergesi saydı. Böylece bilgiçlik tasladılar. Bu sağlıklı tutum bugün de sürmektedir.

Öte yandan öz diline karşı duyarsız, ilgisiz dahası küçümseyici davrananlar başka dillerin sözcüklerine derin anlamlar yüklediler. Türkçe sözcükleri ise yetersiz, dar anlamlı artı kısıtlı saydılar. Özellikle Arapça, Farsça sözcüklerde büyüü dahası sözde gizemli anlam ardına düştüler. Bu satkınılık apaçık bir biçimde bir aşağılık duygusudur.

Yine gerçeği söyleyelim: Ancak kendisini aşağılık görenler başkalarının dillerine, o dillerin sözcüklerine özenirler. Onlar özgüvensiz öykünmecilerdir. Onlarda ulusal özsaygı yoktur. Onlar dilleriyle kıvanç duymazlar. Onlar Türk oldukları için, Türkçe konuştukları için utanırlar. Onlar gerçekte utanç çukurlarının içine düşmüş acınası kişilerdir.

Değerli Katılımcılar,

Türk diline yönelik çıyanlık, okullarımızda “Arapça Günü” kutlama etkinliklerine değin vardı. Ulaşılmak istenen amaç Arapçayı Türk ülkesinde yönetim dili yapmaktır. Bu, Türkleri yok etme, Türklüğü eritme çabasıdır. Bu, Türklüğe karşı bir soykırım tasarımıdır. Buna kesinlikle geçit vermeyeceğiz.

Alp Er Tunga’dan, İllig Kağan’dan, İleriş Kutluk Kağan’dan, Tonyukuk’tan, Kaşgarlı’dan, Karamanoğlu’ndan, Ulu Önder Atatürk’ten aldığımız güç, esin artı eşsiz istençle kutlu dil, görklü dil, görkemli dil Türkçeyi savunacağız. Türkçe özümüzdür, sözümüzdür, övüncümüz, kıvancımızdır.

Türkçe sesimizin özgürlük bayrağıdır. Bu bayrak sonsuza değin dalgalanacak. Onu indirmeye kimsenin gücü yetmeyecek. Bu uğurda atamız İllig Kağan ile İstemi Han gibi başlıya baş eğdirecek, dizliye diz çöktüreceğiz.

Değerli Dinleyiciler, Sevgili Konuklar, Saygıdeğer Katılımcılar,
Kuşkusuz en büyük yurtseverlik, en büyük ulusçuluk, en büyük Atatürkçülük, Türk dilini korumak, geliştirmek, yaygınlaştırmaktır. Bu tümceden yola çıkarak şimdi size, Türk diline ilişkin, belleğinize işlemenizi dilediğim kimi yalın gerçekleri açıklayacağım:

Yeryüzünün en güzel dili Türkçedir.

Yeryüzünün en varslı dili Türkçedir.

Yeryüzünün en eski dili Türkçedir.

Türkçede, Türkçe olmayan sözcük sayısı öbür dillere göre oldukça azdır.

Öbür dillerde Türkçeden alınma binlerce sözcük vardır.

Arapçada Türkçeden geçme binlerce sözcük vardır.

Son Tanrı iletisi olduğuna inanılan, Arapça yazılmış o yapıtta bile 4 Türkçe sözcük vardır.

En eski yazılı belgeler olan Sümerce yazıtlarda yüzlerce Türkçe sözcük vardır.

Türk dili yeni sözcük üretme olanakları en geniş dildir.

Türk dilinde deyimler artı simgesel anlatımlar öbür dillerle karşılaştırılamayacak denli çoktur.

Bu gerçekleri kanıtlamak benim için işten bile değildir. 35 yıldır tutkulu bir sevi ile üzerinde çalıştığım Türk dili yaşamımı anlamlandıran en önemli değerdir.

Sevgili Dinleyiciler,

Değerli Konuklar,

Türk dili bilim dilidir.

Türk dili yazın dilidir.

Türk dili eğitim dilidir.

Türk dili özel, özgün dahası özgür bir dildir.

Türk dili kut dilidir. Göksel anlamlarla bezelidir.

Türk dili gizemli, büyü, yüreğe işleyen eşsiz bir ezgi gibidir.

Yaşasın dilimiz!

Yaşasın ulusumuz, Yaşasın yurdumuz!

Hepinizi en içten duygularımla bir kez daha esenliyorum.

Varlığımız Türk varlığına armağan olsun.

Ne mutlu Türk'üm diyene!

Var olun, sağ olun.

Kısa Açıklama: Bu konuşmada yalnızca yüzde yüz Türkçe sözcükler kullanılmıştır.

PROF. DR.

HAKKI UYAR
ile SÖYLEŞİ

1

Öncelikle kendinizi ve akademik çalışmalarınızı kısaca TÜRK SÖZÜ okurlarına tanıtabilir misiniz?

Dokuz Eylül Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü öğretim üyesiyim. Yakın dönem Türkiye tarihi üzerine çalışıyorum. Biraz daha ayrıntılı söyleyecek olursak Türk demokrasi tarihi, Türkiye’de siyasal partiler, Türkiye’de seçimler ve seçim sistemleri, Türk modernleşme tarihi, Tek parti dönemi ve CHP tarihi konuları üzerine yayınlanmış 11 kitabım var. Son olarak bu yıl içerisinde “Yurtta Barış: Paşaların Barışması” adıyla bir kitabım yayınlandı. Tarih-siyaset melezi bir alan çalışıyorum. Disiplinler arası yöntemleri ve karşılaştırmalı tarih yöntemini kullanmayı seviyorum. Bunların tarihi daha anlaşılır kıldığı fikrindeyim.

2

Atatürk ve kurucu kadrolara yönelik itibarsızlaştırma girişimlerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu çabaların ardındaki siyasal niyet nedir?

Atatürk’ün “tarih yazan tarih yapana sadık kalmalıdır” şeklinde ifade ettiği görüşü benim açımdan son derece önemli. Tarihçilerin ya da tarihin temel sorunu siyasetin ve ideolojilerin yoğun baskısı altında kalması. Türk toplumu kadar kurucularını tartışan, onlar hakkında ileri geri boş görüş beyan eden, bu muhabbetleri kahve sohbetlerinin ötesine geçmeyen başka bir toplum sanırım yoktur.

Bugünün sorunlarını geçmişte aramak, Cumhuriyetin kurucularını suçlamak patolojik bir durum. Oysa bizim kadar kurucu babasına borçlu olan başka bir toplum yoktur. Çünkü Atatürk, sadece bağımsızlığımızın değil aynı zamanda çağdaşlığımızın sağlayıcısı. Gerçek anlamda kurtarıcı ve kurucu önder. Atatürk zamanının ifadesiyle “Halaskar Gazi”. Atatürk sadece bağımsızlığımızı sağlasaydı da büyük bir önderdi, sadece çağdaşlığımızı sağlasaydı da büyük bir önderdi. Ancak O, bunların ikisini aynı anda sağlaması itibarıyla, kendi milletine bu kadar geniş ölçekte katkı sağlayan dünyadaki tek önderdir.

Tarihimizi dönemlere ayırarak Cumhuriyet’in önüne Osmanlı’yı koymak ve Cumhuriyet’i kuranların Osmanlı’yı yıktığını iddia etmek hastalıklı bir düşüncedir. Mesela kimse Selçuklu’yu Osmanlı’nın yıktığını söylemiyor. Selçuklu da Osmanlı da Cumhuriyet de bizim tarihimiz. Hem de ortaklık kabul etmez bir şekilde Türk tarihinin önemli bölümleri. Üstelik Türk tarihi onlardan da ibaret değil. Onlardan öncesi de var.

Tarih, düne bugüne ve yarına dair bakış açımızı belirlediği için, toplumu yönlendirdiği için siyasetçiler ne yazık ki tarihi deforme ediyorlar. Psikolojide kullanılan deyimle reframe ediyorlar, yani kendi ideolojik ya da siyasi görüşleri doğrultusunda yeniden çerçevelendiriyorlar. Bu noktada tam da Atatürk’ün dediği gibi değişmeyen hakikat bambaşka bir şekil alıyor.

Bununla başa çıkmak zor. Türkiye’nin siyasal iklimi de bunu zorlaştırıyor. Haini kahraman, kahramanı hain ilan edebiliyor ya da teröristi “kurucu önder” olarak tanımlayabiliyor. Üstelik bunu bütün iletişim araçlarını kullanarak ve on milyonlarca insanı etkileyecek ölçekte yapabiliyorlar.

Bu noktada tarihçinin kısıtlı haberleşme araçlarıyla, sosyal medya üzerinden bunlara ilişkin doğruları dile getirmesi hiç de kolay değil. Nitekim mevcut koşullarda sesi çıkan, doğruları dile getiren insan sayısı da son derece sınırlı. Bu, karamsar olmamızı gerektirmiyor. İstiklal Savaşını yürütenler de bir avuç subaydı. Ortada bir devlet aklı falan da yoktu. O zaman devlet aklını temsil eden Vahdettin’di. Atatürk ve arkadaşları, kendi akıllarıyla hareket ederek yola çıktılar. Tarihe de özgür akılla bakabilmek ve olup biteni anlamaya çalışmak gerekiyor. Şurası bir gerçek ki Atatürk, Cumhuriyet ve Türklük ciddi bir saldırı altında. Bu üçünden birine birisi saldırıyorsa emin olun diğer ikisine de düşmandır. Üstelik bunu sadece iç dinamiklerle değil dış dinamiklerle birlikte değerlendirmek gerekir. Ancak tarihte komplo teorilerinden de uzak durmak gerektiğini ifade etmek isterim. Her şeyi komplo teorileriyle açıklayamayız.

Atatürk ve kurucu kadrolara yönelik itibarsızlaştırma girişimlerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bu çabaların ardındaki siyasal niyet nedir?

Eskiden doğrudan Atatürk'e saldırmak nadir görülen bir durumdu. Şimdi sıradan bir duruma dönüştü. Eskiden Atatürk'e saldıramayanlar, İnönü'ye ya da Mahmut Esat Bozkurt gibi isimlere saldırırlardı. Şimdi bu noktada çok daha cesurlar ve ülkenin siyasal iklimi buna müsait.

Bugün Cumhuriyetin kurucularına yönelik saldırılar yapılmasının nedeni Türkiye Cumhuriyeti düşmanlığıdır. Yukarıda belirttiğim üzere bugünün Türkiye'sinde üç şeye karşı ciddi bir düşmanlık iç ve dış güçlerce pompalanıyor. Atatürk, Cumhuriyet ve Türk düşmanlığı. Bunun arkasında yatan neden İstiklal Savaşı'nın başarıya ulaşip Lozan ve Cumhuriyet'le taçlanmasıdır. Bizim ümmet toplumu olmaktan çıkıp milletleşme sürecimizdir. Oysa istenen Sevr'di, Türkiye'nin parçalanmasıydı. Bu gerçekleşmeyince 100 yıl sonra aynı şeyi tekrar başka adlarla, demokrasi kılıfıyla yaldızlayarak bize yutturmaya çalışıyorlar. Önümüze konan model Yugoslavya modelidir. Yugoslavya Balkanlardaki bir süreci ifade ediyor. Ancak güncel olarak Ortadoğu'da daha yakın ve sıcak modeller var. Biri Lübnan, diğeri Irak. Suriye ise yeni şekilleniyor. Ancak Suriye'nin de bu iki ülkeden farklı gelişmeyeceğini düşünüyorum. Nitekim buna ilişkin uzun zamandır köşe yazılarımda, demeçlerimde, sosyal medyada açıklamalar yapıyorum. Hatta verdiği Demokrasi Tarihi dersi içerisinde bu ülkeleri de ele alıyorum. Bunlara biz konfesyonist cumhuriyet diyoruz. Gücün etnik ve dini unsurlar, mezhepler arasında paylaşılması. Korkunç bir sistem. Bölgedeki devletleri parçalayarak Büyük İsrail'e tehdit olmamaları isteniyor. Diğer taraftan İsrail'in yanına planlı bir şekilde Büyük Kürdistan konmaya çalışılıyor. Nitekim son on yıllarda bölgede yaşanan gelişmeler, KCK yapılanması bize bunu net bir şekilde gösteriyor.

Cumhuriyet ve kurucuları bunun önünde engel. O nedenle önce 1990'ların başından itibaren Soğuk Savaş biter bitmez Kemalist aydınlar öldürüldü: Aksoy, Üçok, Emeç, Mumcu, Kışlalı ve Hablemitoğlu... İlginçtir onlar öldürülürken İkinci Cumhuriyetçilerin önü açıldı ve onlar topluma sunuldu. Onların tezleri günümüz Türkiye'sinin önünü açtı. Bugünkü yaşadığımız çoğu tartışmaları onlar dile getirdiler. Cumhuriyetin kurucularını itibarsızlaştırırsanız, Cumhuriyeti yıkmanız kolay olur. Ancak şunu unutmamak gerekir ki cumhuriyet yıkılırken devlet de yıkılacaktır. Çoğu insanın görmezden geldiği ya da gelmediği mesele budur.

4

CHP'nin kurucu kimliği ile bugünkü konumu arasında nasıl bir fark görüyorsunuz? Kemalist ilkelerden ve Cumhuriyet ülküsünden uzaklaşıldığı görüşünü nasıl değerlendirirsiniz? CHP bugün bu mirası hangi yönleriyle taşıyor, hangi alanlarda yetersiz kalıyor?

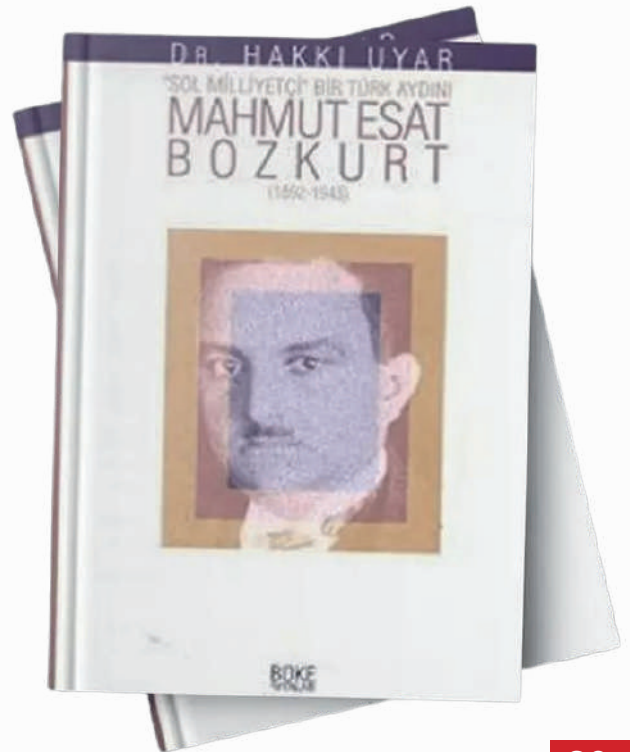
CHP, Cumhuriyeti kuran parti. Cumhuriyet tarihini ele alırken bunu CHP'den ayrı ele almak mümkün değil. 100 yıllık tarihiyle Türkiye'nin en eski ve en köklü partisi. Bugün yaşadığı kaos, Türkiye açısından son derece ürkütücü. CHP Türkiye değişirken kendisini de değiştirdi ya da değişime öncülük etti. Bunlardan biri 1950'de demokratik yollardan iktidarı muhalefete devretmektir. Dünyada bir tek parti yönetiminin seçimle iktidarı muhalefete devrettiğinin başka örneği yoktur. Bu noktada CHP, Atatürk'ün yarım bıraktığı demokrasi devrimini İnönü ile tamamladı. Bugünden geriye dönüp çok partili yaşama erken geçtik diyenler halen var. Ancak 1945-50 yılları arasında İnönü 60 yaşını geçmişti ve kendisi sağ iken seçimle iktidarın değişmesini istiyordu.

Gerçekten de İnönü milli şef iken vefat etseydi, yerine kim geçirdi? Emin değilim. Ülkede kaos çıkar mıydı? Şüphesiz. Bence bu noktada faturayı İnönü'ye kesmekten sonraki yöneticilerin –bizler de dahil- kusurunu görmemiz daha yerinde olacaktır.

CHP'nin önemli diğer bir adımı da ortanın solu politikasıdır. Bunun da başlatıcısı İnönü, ileriye taşıyanı ise Ecevit'tir. Bunun da değişen ülke ve dünya koşulları çerçevesinde değerlendirilmesi yerinde olacaktır.

CHP, 12 Eylül'de kapatıldı. 1992'de yeniden açıldı. Açılmasına da öncülük eden dönemin CHP yöneticilerinden Erol Tuncer'dir. Ancak 1992'de Baykal genel başkan oldu. Baykal'ın dar kadrocu ve hizipçi yapısı, diğer pek çok faktörle beraber CHP'yi iktidar alternatifi olmaktan uzaklaştırdı. 2010'de Kılıçdaroğlu'nun gelişiyi beraber CHP ideolojik anlamda büyük bir dönüşüm geçirdi. Bu noktada Cumhuriyetin kurucu değerleri eskisi kadar partinin belirleyici unsuru olmaktan çıktı. Sanki annemizden/babamızdan kalan bir hatıra olarak sandıklara kaldırıldı ya da dolaba kondu. Parti daha liberal-sol bir çizgiye kayd. Oysa CHP'nin ideolojik kimliğinin Cumhuriyetin kurucu değerleri ve demokratik sol değerler olmak üzere iki ayak üzerine inşa edildiği göz ardı edildi büyük ölçüde.

CHP'ye Atatürk ve Cumhuriyet ile sorunlu insanların alınması, partinin Türk milli kimliği etrafında birleşen bir yapıdan bir ölçüde uzaklaşarak kimlik eksensel bir siyasete yönelmesi değişen yönetime rağmen halen varlığını koruyor. Bu noktada parti tabanı/seçmeni ile parti üst yönetimi arasında bir farklılık oluştuğu görülüyor. Bunu genellemek mümkün değil. Partide çok değerli, Atatürkçü isimler de var. Ancak bu genel tabloda partinin kurucu kültürden uzaklaştığı gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Unutmamak gerekir ki partinin 6 okundan biri milliyetçilik. Bu milliyetçiliğin de adı var: Türk milliyetçiliği. Bu kültür ve vatandaşlık temelli bir milliyetçilik. Etnik değil. Oysa parti yönetimi bunu dile getirmekten imtina ediyor. Ülkede genel olarak bugün Türklük bir etnik kimliğe indirgenmekte ve Kürt ve Arap etnik kimlikleriyle beraber değerlendirilmektedir. Oysa Türk kavramı etnik kimlik olmanın ötesinde bizim yurttaş olarak kimliğimizdir.

Kaygı verici olan iktidar ve muhalefet çevrelerinde bunun görülmezden gelinmesidir. Etnik kimlikler üzerinden gidersek coğrafyanın etkisiyle ve imparatorluk geçmişi dolayısıyla Türkiye’de başka etnik kimlikler de vardır: Çerkez, Boşnak, Arnavut, Gürcü vs. Kimlik temelli siyasetin sonu Ortadoğu bataklığıdır. Batı dünyasında demokrasi sınıf temelli, sosyal ve ekonomik bağlamda gelişmiştir. Unutmamak gerekir ki Kürtçülükten solculuk, Siyasal İslam’dan demokrasi çıkmaz. CHP, köklerine dönmeli ve mirasına sahip çıkmalıdır.

5

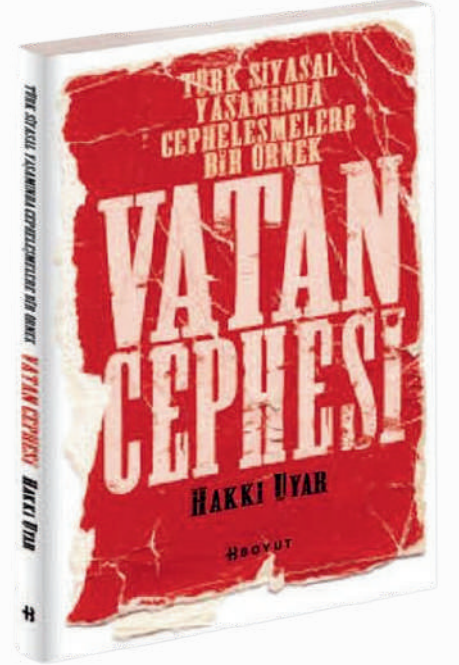
CHP’nin kurucu değerlerden uzaklaşması, AKP’nin ümmetçi yaklaşımı, MHP’nin Türk milliyetçiliğine verdiği zararlar ve DEM Parti’nin etnik temelli siyaseti... Sistem partilerine yöneltilen bu eleştirileri nasıl değerlendiriyorsunuz?

Eleştirilerin önemli bir bölümünün haklı olduğunu söylemek gerekir. Demokrasi partiler rejimidir. Partilerin köklülüğü demokrasinin de köklülüğü anlamına gelir. Ancak Türkiye’deki mevcut partilerden en eskisi CHP’dir. 100 yılı aşkın bir ömrü var. CHP’nin ardından MHP gelir kuruluşu 1969. Onun tarihi biraz daha geriye Cumhuriyetçi Köylü Millet Partisine kadar taşımak mümkündür. Neticede Batılı anlamda siyasal partiler laik/seküler, sanayileşmiş, kentli, ulus devlet yapılanmasının unsurlarıdır. Sınıfsal, sosyal ve ekonomik temele dayanırlar. Bizde ne yazık ki siyasal partiler Batılı köklere, sınıfsal temeller sahip değil. DEM örneğinden yola çıkarsak etnik kimlik partisidir. Üstelik bunun solla falan ilgisi de yoktur. Ancak geline nokta herkesin peşinden koştuğu bir siyasal partiye dönüşmüştür. Bu, Türkiye’de siyasetin acizyetinden başka bir şey değildir.

Demokrasilerde merkez sağ ve merkez sol partiler güçlü olur. Türkiye’de ne yazık ki merkez sağ çöktü. AKP, hem merkez sağın mirasının üzerin oturdu hem de merkez sağın dışındaki sağın da mirasına sahip. CHP’nin onun karşısındaki muhalefeti de cılız kalıyor. Üstelik ulus devlete sahip çıkma noktasında güçlü bir reflekse sahip değiller. Kürt meselesi dedikleri meselede iktidardan farkı nedir? Kim daha fazla verecek mi?

2015’teki açılım sürecini bitiren MHP olmuştu. Bugün yeni açılım sürecinin en büyük destekçisi MHP. 10 yılda değişen ne? CHP ise bu süreçte muhalefette kalabilir, ulus devlete sahip çıkan, Cumhuriyetçi bir pozisyonda kalabilirdi. Nitekim Cumhuriyetin kurucuları devleti Batılı bir cumhuriyet olarak kurdular. Oysa bugün geline noktada Türkiye Ortadoğu tipi bir cumhuriyete, konfesyonist bir cumhuriyete doğru eviriliyor. Demokratik cumhuriyeti güçlendirmekten yana tavır alması gereken CHP, kurucu değerlerine uygun tavır geliştirmiyor. Şu an ciddi baskı altında olduğu bir gerçek.

CHP yöneticileri savaş meydanlarında kurulduklarından övünerek ve mücadelelerine moral takviyesi sağlamak için bunu söylerken, mevcut masada neden oturduklarını açıklayamamaktadırlar. Türkiye’nin açıkça söylemek gerekirse bir Kürt meselesi yoktur ama bir Türk meselesi vardır. Türk kimliği yok sayılmakta ve bir etnik kimliğe indirgenmektedir. Bugün CHP’den beklenen 2015’te MHP’nin yaptığını yapmaktır. Masada oturmaktan daha çok katkı sağlar masadan kalkmak. Eğer masada oturuyorsanız sizin masaya koyacaklarınız ve sınırlarınız nelerdir? Bunları ortaya koymanız gerekir. Cumhuriyet’i kuran partinin cumhuriyete sahip çıkması beklenir.

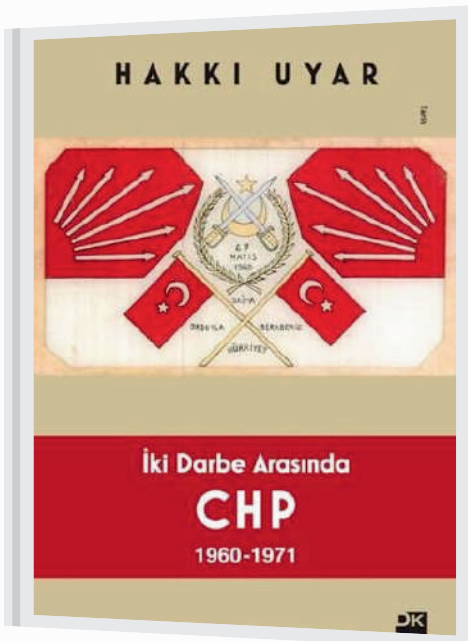
Demokrasi kuvvetler ayrılığına dayanan bir yönetim biçimidir. Gücün tek adamda, yürütme erkinde toplandığı bir sisteme demokrasi denemez. Bu, Türkiye'nin zaten zayıf olan demokrasisini giderek daha zayıf noktaya taşır. The Economist dergisinin hazırladığı demokrasi endeksine göre Türkiye, 104. sırada olup hibrit rejim olarak tanımlanmaktadır. Otokrasiye yönelik eğilim giderek artmaktadır. Yürütmenin gücünün yasama ve yargıyla dengelenmediği bir sisteme “demokrasi” diyemeyiz.

Güçler ayrılığının yakın zamanda en büyük faydasını Türkiye 2003 1 Mart tezkeresinde gördü. Yasama, yargı ve ordunun etkisi noktasında Türkiye bugün bu durumla karşı karşıya kalsaydı herhalde tezkere kolayca geçerdi. Batılı devletler, Batı dışı toplumlarda tek adam yönetimlerini isterler. Bütün taleplerini onunla kolayca çözerler. Sistemin hızlı işlemesi için bize önerilen bu sistem Batı dünyasında uygulanmaz. Böyle rejimler kısa sürede otokrasiye kayar. Böyle olunca da kısa sürede daha kırılgan ve dış müdahaleye açık hale gelirler. Irak, Suriye, Libya bunun örnekleridir. Lübnan ise bölgede ciddiye alınacak bir devlet olmaktan oldukça uzaktadır.

6

Türkiye’de ittifaklar siyaseti giderek belirleyici bir hale geldi. Farklı ideolojik kökenlerden gelen partilerin bir araya gelişini tarihsel açıdan nasıl yorumlarsınız? Bu çerçevede bu kısır döngülerden çıkış nerede aranmalıdır?

Türk-İslam sentezi adıyla 70 yılı aşkındır düşünsel emelleri olan düşünce 12 Eylül’de egemen düşünce haline gelmişti. O dönemde Agah Oktay Güner, “Biz hapisteyiz fikirlerimiz iktidarda” diye bu düşüncesini ortaya koymuştu. Köklü tarihe sahip olan Türk-İslam sentezinin uzantısını bugün yaşadığımızı söyleyebiliriz. Bu düşüncenin köklerini İkinci Meşrutiyete kadar da götürmek mümkündür. Günümüzde bir miktar şekil değiştirmiş durumdadır: İslam-Türk sentezi ağır basmaktadır. İslam, Türklüğün önüne geçmiş durumdadır. Bunun bir bileşeni de Kürt-İslam sentezidir.

Mevcut sistemde merkezde güçlü bir sağ ya da sol parti olmadığı için diğer küçük partilerin desteği önemli hale gelmektedir. Diğer taraftan CB Hükümet Sistemi, %50+1 esasına dayanmaktadır. İttifakları zorunlu kılan bir başka neden de budur. Bu sistemde MHP ve DEM bu nedenle önemli hale gelmektedir. Türkiye'nin en büyük sorunu merkez sağdaki boşluktur. Buradaki boşluk mevcut dengesizliğin nedenlerinden biridir.

Türkiye parlamenter demokratik cumhuriyete dönmedikçe bu sistemden çıkış zordur. Ancak diğer taraftan sosyal adalete, ekonomik kalkınmaya, ulus devlete ve laikliğe sahip çıkacak bir program etrafında birleşme bir dönüşümün öncüsü olabilir.

7

“İkinci İhanet Süreci’ne ilişkin yorumlarınız ve öngörüleriniz nelerdir?

Mevcut süreç, 2015’te yarım kalan projenin tamamlanmasıdır. Türkiye’yi yönetenler buradan güçlenerek çıkacaklarını düşünüyorlar. Türk-Kürt-Arap birlikteliğine vurgu yapıyorlar. Ancak 100-120 yıllık tarih bunun imkansızlığını ortaya koymaktadır. Bu, Yeni Osmanlı düşüncesidir. Ancak Batı’nın önümüze koyduğu yeni ve güncellenen Sevr’dir. Bölgedeki devletleri parçalayarak İsrail’in önünün açılması sağlandı. Diğer taraftan bölgede birleşik ve büyük bir Kürdistan hayal ediliyor.

Bu, İsrail’in ve Batı’nın kuklası/müttefiki olmaya aday. Irak’ta bu başarıldı. Burada bölgesel Kürt yönetimi var. Genel yönetimde ise cumhurbaşkanı Kürt. Kürtlerin hem bölgesel yönetimleri var hem de bütüne ortaklar. Burada başbakan Şii, Meclis başkanı Sünni. Kürtlerin ülke nüfusu içerisindeki oranı % 15-20. Aynı senaryo Suriye’de de uygulanıyor.

Lübnan’daki sistemde Cumhurbaşkanı Maruni, Başbakan Sünni, Meclis başkanı Şii. Konfesyonizm bu. Milletvekillikleri, bakanlıklar, bürokrasi kimlikler arasında dağıtılıyor. 18 resmi mezhep/kimlik var Lübnan’da. Geçtiğimiz günlerde Bahçeli de bu modelden esinlenerek CB yardımcılarında birinin Kürt, birinin Alevi olmasını önerdi. Oysa çağdaş bir demokraside yurttaşlar bireysel başarılarıyla bir yere gelirler, kimlikleriyle gelmezler. Burası içinden çıkılmaz bir bataklık. Türkiye hızla buradan uzaklaşmalı. Sorun muhalefetin de buna teşne olması.

Irak’ın ve ardından Suriye’nin parçalanması, İran’ın etkisinin kırılması, bölgede İsrail’in ve Batı’nın yaratmaya çalıştığı model ürkütücü. Bu ortamda PKK’nın silah bırakmasını bize havuç olarak sunmak inandırıcı değil. PKK’nın “KCK” denilen üst yapısı dururken, PYD dururken buna kim inanır? Karamsar bir tablo çizmek istemem ama tablo pembe değil. Uyanmak gerekir.

8

Yeni anayasa tartışmalarını ve “İkinci İhanet Süreci’ni; ABD ve İsrail’in Ortadoğu politikaları bağlamında nasıl değerlendiriyorsunuz?

Yukarıda bu sorunun cevabını bir miktar verdim. Irak ve Suriye’nin parçalanmasının ardından sırada İran var. Nitekim Ortadoğu’daki gücü kırıldı, kendi sınırlarına çekildi. İran bölgedeki diğer iki devletten, Suriye ve Irak’tan farklı. Köklü tarihe sahip. Bizim gibi. İmparatorluk geçmişi ve devlet kültürü güçlü. Mezhep nedeniyle Türkiye’de İran’dan hazzetmeyenler var. İran bizim rakip devletimiz. Ancak parçalanmadan kalmalı. Yoksa sıra Türkiye’ye de gelecek. Türkiye, Irak ve Suriye’nin parçalanmasında yaptığı hatayı yapmamalı. İran’ın bütünlüğünü savunmalı. Yoksa sıra Türkiye’ye de gelecek.

ABD Büyükelçisi Barrack, Osmanlı modelini önerdi bize ve övdü. O model o kadar güzel ve değerli ise buyursun ABD uygulasin. Unutmamak gerekir ki Barrack, güçlü ulus devletlerin İsrail için tehdit olduğunu ve bunu istemediklerini söyledi. Güçlü ulus devlet kim? Türkiye. Açık ve net söylemek gerekir; imparatorluk hayaliyle ulus devletten vazgeçmek Türkiye’yi böler. Bu kabustan kalkıp uyanmaya ihtiyacımız var. Toplumsal bir uyanıklığın olduğunu, sadece bunun henüz siyasette karşılığının olmadığını düşünüyorum.

9

Yeni anayasa tartışmaları, İkinci ihanet süreci ile Cumhuriyet'e ve Atatürk'e yönelen açık saldırılar ışığında, bugünkü siyasal tabloyu gözetirsek; Bugün Kurtuluş Savaşı'ndaki "Kuvâ-yi Milliye" ruhunu yeniden canlandırmak sizce de bir zorunluluk mudur? Bu ruh günümüzde canlandırılabilir mi? Cumhuriyet'in savunusu için uygulanabilir önerileriniz nelerdir?

19 Mart sonrasında yaşanan süreç partisiz, Atatürk çizgisinde Türk milliyetçisi bir gençliğin ne kadar güçlü olduğunu ortaya koydu. Bu kitlenin Kuvâ-yi Milliye ruhuyla ya da daha geniş bir çerçevede Müdafaa-i Hukuk ruhuyla birleşmesi, örgütlenmesi gerek. Bizde örgütlenme deyince İttihat ve Terakki geliyor aklıma. Oradan doğan, Atatürk'ün akıl ve gerçekçiliğinden geçen Müdafaa-i Hukuk tarzı örgütlenme şart. Örgütsüz çoğunluğu, örgütlü azınlık yönetir. Çoğunluk olmak yetmez, örgütlülük bir zorunluluk. Unutmayalım ki Milli Mücadele örgütlenerek kazanıldı.

10

Genç kuşaklara seslenmek gerekirse: Cumhuriyet değerlerini ve Türk Devrimini tekrar yaşatmak için gençlerin nasıl bir bilinç ve sorumluluk üstlenmesi gerektiğini düşünüyorsunuz?

Gençlerin Atatürkçü bir Türk milliyetçisi çizgisi net görülüyor. Umut verici. Bunun siyasal zemine aktarılmasında sorun var. İYİ Parti ve Zafer Partisi ittifak yaparak seçime katılsalar bile henüz çok zayıflar, örgütlü değiller. CHP ise Cumhuriyetin kurucu değerlerine tekrar sahip çıkıp güçlü bir şekilde ulus devletten yana tavır alırsa bu kitleye umut olabilir. Mesele sadece iktidara gelmek de değil, gelip başarısız olmak da var. O nedenle bu değerlere sahip bir CB adayı ve bu değerleri içeren bir programa ihtiyaç var. CHP'nin içinde bulunduğu durum fırsata çevrilebilir. Orada kitlesel üyeliklerle tabandan Cumhuriyetçi çizgide bir yapılanma oluşturulabilir. Bu konuda elbette farklı alternatifler geliştirilebilir. Bunun ucu açık.

11

Son olarak, TÜRK SÖZÜ okurlarına ve Cumhuriyet'i sahiplenene kitlelere bir iletiniz var mı?

Türkiye'nin geleceğinden umutluyum tüm sorunlara rağmen. Örgütlenmek ve mücadele etmek bir zorunluluk. Cumhuriyeti kuranlar onu koruma ve yükseltme sorumluluğunu bize verdiler. Bugün yaşanan sorunlar kuruculardan değil onların mirasını ileriye taşıyamayanlardan dolayıdır. Cumhuriyete, Atatürk'e ve Türk milletine sahip çıkmak zorundayız, başka Türkiye yok. Bunu da devlet aklıyla ya da başkasının aklıyla değil, kendi aklımızla ve örgütlülüğümüzle çözmek zorundayız.

ARAŞTIRMACI
YAZAR

NAİL TOPAL
ile SÖYLEŞİ

1

Kendinizi ve çalışmalarınızı TÜRK SÖZÜ okurlarına kısaca tanıtır mısınız? Araştırmacı yazar ve öğretmen kimlikleriniz, yazınızı ve düşünsel yolculuğunuzu nasıl biçimlendirdi?

31 Mayıs 1946 tarihinde Aydın Ortaklar'da doğdum. Babam Recep Topal, Hatay'a ilk giren Mızraklı Süvari Çavuşlarındandı. Annem Melek Topal, 1. Dünya Savaşı'nda Yemen'de şehit olan Isparta-İslamköylü Şehit Ethem'in oğlu Mustafa Aydın'ın kızı ve şehit torunuydu. Babam ve annemin bu özelliklerini, hiçbir zaman unutmadım.

Ortaklar İlköğretmen Okulu'nu 1963-1964 döneminde bitirdim. Burası eski bir Köy Enstitüsü yerleşkesiydi. Toplumculuk, yurt sevgisi, Atatürk sevgisi, bize burada aşılandı. Okulun geniş kitaplığı yetişmeye zemin hazırladı. 1963-1964 Öğretim yılında, Elazığ-Palu Atatürk İlköğretim Okulu'nda çalıştım. Ülkemizi tanımaya çalıştım. 1964-1965 Öğretim yılında, Bursa Eğitim Enstitüsü, Edebiyat Bölümü sınavlarını kazanarak, burada iki yıl okudum. Bizler Edebiyat Grubu Öğretmeni olarak mezun olduk. Branşımız hem Türkçe-Edebiyat hem de Tarih-Coğrafya-Yurttaşlık Bilgisi öğretmenliği idi. Atandığımız kurumlarda, bu dersleri okuttuk.

İlk atandığım yer, Afyonkarahisar-Bolvadin Lisesi'ydi. Burada iki yıl çalıştım. 1970 yılında, Bolvadin Kemer kaya Ortaokulu Müdürü ve Edebiyat Grubu öğretmeni olarak atandım. Bu, bir seçim ortaokuluydu. Burada iki yıl çalışarak, kurumu geliştirmeye çalıştım.

1971-1972 Öğretim Yılı'nda Aydın-Ortamahalle Ortaokulu'na atandım. 1972 yılında eş durumundan, Söke Kız Meslek Lisesi'ne atandım. Eşim Nüşet, İlkokul öğretmenidir. Babası rahmetli Mazlum Yaman bir şehit oğludur. Söke'de sekiz yıl öğretmenlik ve Müdür yardımcılığı yaptım.

Öğretmen örgütü TÖB-DER'in yurt çapında düzenlediği boykota katıldığım için, 1980 yılında Yozgat-Şefaati-Sarıkent Ortaokulu'na atandım. Kısa bir süre burada görev yaptım. Danıştay kararıyla, eski görev yerime döndüm. Bizlere ders görevi verilmedi. İdari hizmetlerde çalıştık. 1980 yılında, Koçarlı-Mersinbeleni Ortaokulu'na atandım. Burası da bir seçim ortaokuluydu. Burada 1981-1982 öğretim yılında görev yaptım. Danıştay'ın ret kararı vermesiyle, Yozgat-Sorgun Lisesi'ne atandım.

Burada bir yıl görev yaptıktan sonra, Orta Doğu Amme İdaresi Enstitüsü Kamu Yönetimi Uzmanlık sınavlarını kazanarak TODAİE-KYUP'ta okudum. Burası Lisansüstü eğitim veren bir kurumdu. Okulu başarıyla bitirdim. Bir yıl da tez çalışması yaptım. Tez danışmanım, Prof. Dr. Ruşen Keleş'ti. Ankara Siyasal Bilgiler Fakültesi hocasıydı. Aynı zamanda bizim TODAİE derslerine de geliyordu. Tez konum 1970-1984 Yılları Arasında Kentleşmenin Yerel Yönetimlere Etkileri adını taşıyordu. Bir yıl içinde tezimi yazarak, her ay Ankara'ya giderek, tez danışmanımın gözetiminde, tezimi bitirdim. Kamu Yönetimi Uzmanı oldum. Bu yüksekokul, Başbakanlığa bağlı bir kurumdu. Yasaya göre, iki kademe terfi de aldım. Yozgat-Sorgun'daki görevime devam ettim. Uzmanlığım ile ilgili bir görev bana verilmedi.

Üç yıl Sorgun'da bir yıl Ankara'da olmak üzere, dört yıl görev yaptım. 1986 yılında Denizli-Sarayköy Lisesi'ne atandım. Kısa bir süre sonra, öğretmen fazlalığı nedeniyle, oranın Hasköy Ortaokulu'na Türkçe öğretmeni olarak atandım. Burada iki yıl çalıştım.

1988 yılında Aydın-Işıklı Köyü Ortaokulu'na atandım. Kısa bir süre burada çalıştıktan sonra, öğretmen fazlalığı nedeniyle Kuşadası-Çakabey Ortaokulu'nda görevlendirildim. Burada dört yıl çalıştıktan sonra emekli olabildim. Daha sonra da 5 yıl Söke'de 10 yıl da Kuşadası'nda dershanelerde öğretmenlik yaptım. Kısaca 26+15 olmak üzere 41 yıl öğretmenlik yaptım. Kuşadası'na yerleştim. Orada oturmaktayım.

2

“Ateşten Adam Mahmut Esat Bozkurt” ile “Geçmişten Geleceğe Mahmut Esat Bozkurt” gibi eserlerinizde izlediğiniz araştırma yolu nedir? Çalışmalarınızda Mahmut Esat Bozkurt’a yönelmenize yol açan başlıca esin kaynağınız nedir?

Kuşadası'nda, Atatürkçü Düşünce Derneği'ndeki çalışmalarım sırasında, Mahmut Esat Bozkurt'u ve yaptığı çalışmaları, daha yakından öğrenme olanağına sahip oldum. İzlediğim konferanslardan, okuduğum kitaplardan ve o dönemlerde sağ olan, yaptığımız konferans çalışmalarına, İzmir'den gelen, Mahmut Esat Bozkurt'un büyük kızı Gün Bozkurt'u tanımaktan mutlu oldum. Atatürkçü Düşünce Derneği'nde bir gurup kurduk. Başkanlığını bana verdiler.

Grubun adı Mahmut Esat Bozkurt'u Araştırma Grubu'ydu. 10-15 kişilik bir gruptu. Amaçlanan Mahmut Esat Bozkurt'u, halka ve öğrencilere tanıtmak için bir el kitabı hazırlamaktı. On beş günde bir yapılan toplantılara, on kadar arkadaşla başladık. Grubun başkanlığına ben seçildim. Grubun iki devamlı üyesi vardı. Biri ben, diğeri de rahmetli Gün Abla. Her toplantıda yapılan çalışmaları, onlarla ilgili yazdıklarımı, grup üyelerine okuyordum. Benim yazdığım **"Kuşadalı Mahmut Esat Bozkurt"** kitabı öyle hayat buldu. Konuyla ilgili geniş açıklama ve grup üyelerine ilişkin bilgiler o kitapta yer alıyor. Kitap üç baskı yaptı. Her baskısı bin adet olmak üzere, üç bin basıldı. 1. Baskıyı Kuşadası-Adabaşarı Dershanesi, 2. Baskıyı Mustafa Dinçoglu Ağabey, 3. Baskıyı Mahmut Esat Bozkurt Ailesi adına, Prof. Dr. Gül Güner yaptı. Sorunuzda esin kaynağımı soruyorsunuz. Kuşkusuz, izlediğim konferanslar, okuduğum, o büyük adamla ilgili kitaplardır. Ancak beni en çok etkileyen, o dönemler Yrd. Doç. Dr. - şimdi Profesör - Şaduman Halıcı'nın verdiği konferanslar ve "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Yapılanmasında Mahmut Esat Bozkurt" adlı doktora tezidir. Ben O'nun konferanslarını izledikten ve doktora tezini okuduktan sonra, o büyük adamı daha yakından tanıdım. Kitaplarımı yazmaya öyle başladım.

"Kuşadalı Mahmut Esat Bozkurt" adlı kitabım, yaptığım başvuru üzerine Aydın Milli Eğitim Müdürlüğünce öğrencilere tavsiye edildi. Mahmut Esat'ı tanıyanlarla özel görüşmeler yaptım. Kitaplar, o dönem aktif olan Yeni Yol Matbaası tarafından basıldı. En son yapılan 3. Baskı tarihi 2020'dir.

İkinci kitabım, **"Ateşten Adam Mahmut Esat Bozkurt"** adını taşımaktadır. Atayurt Yayınevince basılmıştır. Bu kitabımız geniş kapsamlı bir kitaptır. Yedi bölümden oluşmaktadır. Bir araştırma inceleme niteliğindedir. Başına bir İngilizce önsöz eklerseniz doktora tezi sayılabilecek özelliktedir.

Üçüncü kitabımız, **"Geçmişten Geleceğe Mahmut Esat Bozkurt"** adını taşır. Kitap 2021 yılında Atayurt Yayınevi'nce basılmıştır. Mahmut Esat Bozkurt'un ölümünden sonra, Adalet Bakanlığı'nca ve kurucusu olduğu Ankara Hukuk Fakültesi'nce çıkarılan özel dergilerdeki yazılardan yararlanılmıştır. Ayrıca daha sonra o büyük adama yapılan haksız suçlamalara yanıt niteliğindeki yazılardan ve benim yazılarımdan oluşmaktadır.

Dördüncü kitabımı, **"Kemalizm'in Öncüsü ve Yılmaz Savaşçısı Mahmut Esat Bozkurt"** adıyla iki cilt olarak yazdım. Atayurt Yayınevi'nde basılmak için sıra bekliyor. Mahmut Esat Bozkurt'un yazdığı, sayısı 550'yi bulan makalelerden yararlandım. Bunları Prof. Dr. Şaduman Halıcı, dört cilt halinde Kaynak Yayınlarında yayımladı. Ben de onlardan geniş ölçüde yararlandım. Kitapta o büyük insanı tanıtan uzun bir makalem de var. İki cilt olarak yayınlanmayı bekliyor. Böylece, Kuşadası'nın ve Türkiye'nin yetiştirdiği büyük devlet adamı, Kuvayı Milliyeci, Atatürk'ün Ticaret ve Adalet Bakanı, Kuşadalı Mahmut Esat Bozkurt'u topluma tanıtmak için Kuşadalı bir aydın olarak, o büyük insana karşı yurttaşlık ve hemşehrilik görevimi yaptığımı düşünüyorum.

3

Bozkurt'a ilişkin yaygın yanlış kanılar ya da eksik okumalar hakkında ne söylemek istersiniz?

Kemalizm karşıtı olanlar, yobazlar, o büyük adama her zaman karşı çıkmışlardır. Onlara hak ettikleri yanıtları, yapıtlarımla vermeye çalıştım. Onun hemşehrisi olan bir Türk aydını sıfatıyla görevimi yaptığımı düşünüyorum.

4

Cumhuriyet'in kurucu değerleri günümüzde ne ölçüde yaşatılabiliyor? Hangi alanlarda aşınma, hangi alanlarda direnç gözlüyorsunuz?

Cumhuriyeti kurucu değerleri, "altı ok" olarak belirlenmiştir. Ancak bunlar, yobazlar, işbirlikçiler, Cumhuriyet ve Atatürk düşmanları tarafından aşındırılmaya çalışılıyor. Bunlara en iyi yanıtı Mahmut Esat Bozkurt, sayıları 550'yi bulan makaleleriyle veriyor. Ben de O'nu en iyi biçimde anlamaya ve her yıl verdiğim konferanslarda anlatmaya çalışıyorum.

5

Tarih ile Türk dili ve yazınının, ulusal bilinç üzerindeki etkisini nasıl değerlendirirsiniz?

Bir ulusun tarihi ile anadili, o ülkenin kültürünün, en önemli yaşamsal araçlarıdır. Ana dil, o ulusun kültürel tapusudur. Biz anadilimiz Türkçe ile düşünürüz. Sevincimizi, acımızı, kısacası her türlü duygu ve düşüncemizi anadilimiz Türkçe ile oluştururuz. Kısaca ulusal kültürümüzün tapusudur anadilimiz. Onun kurallarına dikkat etmeli, kültürümüzü tüm Türk yurttaşlarına öğretmeliyiz. Bu görev, küçük yaşlarda, ailelere ve okullarda öğretmenlere düşmektedir.

Ben ve bizim kuşaktaki aydınlar ve öğretmenler, böyle yetiştirildik. Ben Edebiyat Grubu Öğretmeni olarak mezun oldum. Yani hem Türkçe-Edebiyat hem de Tarih, Coğrafya, Yurttaşlık Bilgisi öğretmeniydim. Daha sonraları branş seçtik. Ben anadilimiz Türkçe ve Edebiyat öğretmenliğini seçtim. 26 yıl öğretmenlik yaptım. Devlet kurumlarından emekli olduktan sonra da 15 yıl özel dershanelerde öğretmenlik yaptım. Aynı amaca hizmet ettim.

6

Genç kuşakların Cumhuriyet ülküsüyle başını nasıl değerlendiriyorsunuz? Eğitimci kimliğinizle hangi somut önerileri sunarsınız?

Bizler ve bizden önceki kuşaklar, Türk Milli Eğitimi'nin temel amacına göre yetiştirildik. Amacımız Türk Ulusuna yararlı bireyler yetiştirmektir. Öğretmen yetiştiren kurumlar, öğretmen okullarıydı. Öğretmen yetiştiren fakültelerdi. Eğitim Enstitüleri idi. Bunlara öğretmenlik formasyonu da verilirdi. Genç kuşakların Cumhuriyet ülküsüyle yetişmesi, hem ailede hem de okullarda yapılmalıdır. Kemalizm'e ve Türk Ulusçuluğuna bağlı emekli bir öğretmen ve yazar olarak, eğitim sistemimizin okullarda ve ailelerde yeterince verilemediği kanısını taşıyorum. Eğitim sistemimiz ve ulusçuluk anlayışımız güçlendirilmelidir.

7

Genç okurlar için üç temel okuma öneriniz (yazar/kitap) nedir, neden bu yapıtları önerirsiniz

Genç okurlar için, *"Ateşten Adam Mahmut Esat Bozkurt – Nail Topal"*, *"Çalığışu – Reşat Nuri Güntekin"*, *"Bizim Köy – Mahmut Makal"* kitaplarını öneriyorum. Çalığışu Feride sadece bir roman kahramanı değildir. Kuşadası'nda öğretmenlik yapan, Söke ve Kuşadası'nda Kuvayi Milliye çalışmalarına katılan bir roman kahramanıdır. Bizim Köy- Mahmut Makal, öğretmen gözüyle Anadolu köyünü, 1950'li yıllarda köyümüzün, köylümüzün durumunu anlatır. Gençlerimize Atatürk'ten sonra ilk sıralarda yer alan, Ord. Prof. Mahmut Esat Bozkurt'u da tanımalarını ve onunla ilgili yazılanları okumalarını öneriyorum. Söke ve Kuşadası Cephesindeki çalışmaları, İzmir İktisat Kongresi, Medeni Yasa, Üniversite Reformu, Hukukun modern hale getirilmesi, Bozkurt-Lotus Davası'nın kazanılması, denizlerde kabotaj (yük ve yolcu taşıma) haklarının kazanılması O'nun eserleridir. Bu yüzden Türk gençleri O'nu mutlaka öğrenmelidir.

8

"2. İhanet Süreci" üzerine görüşleriniz nelerdir? Bu sürece ilişkin yorumlarınızı ve öngörülerinizi bizimle paylaşır mısınız?

Ülkede ihanet süreci, aslında 1980'li yıllarda başladı. İç güçlerin iktidar hırsıyla temel yasalarda yaptıkları değişiklikler, anayasaya aykırı yöntemler, politik zıtlıklar, iktidar hırsıyla temel ilkelerden ödün vermeler, artarak sürdü. Dinsel duygular, inançlar sömürülerek politikacıların dinsel malzemesi oldu. Ülkede üretim yerine tüketim arttı. Vicdanlarda kalması gereken dinsel inançlar, politik malzeme yapıldı. 12 Eylül 1980'de yapılan askeri darbe, ülkeyi geriye götürdü.

Bir Türk aydını olarak Maraş olaylarını, TÖB-DER'e üye bir öğretmen olarak kınadığımız ve bir gün okula gitmediğimiz için, Yozgat'a sürüldüm. Uzun süre iki küçük kızım ve eşimden ayrı yaşamak ve çalışmak zorunda kaldım. Aldığımız Danıştay kararları uygulanmadı. Ancak Yozgat'ta 4 yıl kaldıktan sonra, 1986'da Denizli Sarayköy'e oradan da Kuşadası'na gelebildim. Ülkede ihanet süreci, ancak yurtsever, ulusçu; Kemalist, halkçı siyasetler iş başına gelirse, ahbap çavuş ilişkileri kurulmazsa düzelebilir, diye düşünüyorum.

9

Cumhuriyet tarihi yazımında sizce hangi alanlar eksik kalmıştır? Yakın dönemde ele almak istediğiniz yeni kişi ya da konu başlıkları var mıdır?

Romancının ya da yazarın yazdığı yapıtlarda, yarattığı kişilerde, gerçekçi olması gerekir. O yüzden 1980 sonrası Türkiye'nin de yazılacağı yapıtlarda, gerçekçi olması beklenir. O yüzden 1980 sonrası Türkiye'nin yazıldığı yapıtlarda, nesnellik, gerçekçilik önem taşır. Yazmayı düşündüğüm ve bir kısmını da yazdığım aile romanında, kendi yaşamımı, ailemi ve sürgün günlerimi yazmaya başladım. Henüz bitmedi. Kendim, ailem ve okurlar için ilginç olacağını düşünüyorum.

10

Son olarak, yayın yaşamına adım atan TÜRK SÖZÜ Dergisi'ne ve okurlarımıza iletmek istediğiniz bir sözünüz var mı?

Türksözü Dergisi'ne yayın yaşamında başarılar dilerim. Kemalist bir çizgide yayın yapılırsa, büyük dedeniz Kuşadalı Mahmut Esat Bozkurt'un çizgisinde yayın sürdürülürse, derginizin başarılı olacağını düşünüyorum. Derginizin ilk sayısında bana da yer verdiğiniz, yapıtlarımı anlatma fırsatı verdiğiniz için teşekkür ederim. Türksözü Dergisi'nin yayın yaşamında, başarılar diliyorum. Türksözü okurlarını şimdiden kutluyorum. Saygı ve sevgiler sunuyorum.

SORUŞTURMA

SORUŞTURMA

SORU:

**2. İhanet
Sürecine ilişkin
yorumlarınız ve
öngörüleriniz nelerdir?**

1.'sinde elde ettiklerini 2.'sinde pekiştirmek istiyorlar. Bitik bir örgüt ve hapisteki elebaşından, kendileri için nasıl bir çıkar (ülke için değil) elde etmeye çalışıyorlar; hep beraber onu seyrediyoruz.

Mehmet ÖZKANER

6 Mart 1920 tarihinde İngilizler, Osmanlı Devleti'nin son başkenti Konstantiniyye'yi (yani günümüz İstanbul'u) resmen işgal etti ve Misak-ı Milli kararlarını ilan eden son Osmanlı Mebusan Meclisi'ni dağıttı. Bu nedenle bu tarihten itibaren yapılacak herhangi bir antlaşmayı Meşrutiyet yönetimine uygun olarak onaylayacak bir Osmanlı Hükümeti kalmadı. Bu nedenle 10 Ağustos 1920 tarihinde imzalanan "Sevr Antlaşması" adlı paçavra hukuken geçersizdi, hükümsüzdü. Sevr Antlaşması'nı hükümet olmadığı halde onaylayanlar ise içinde Padişah VI. Mehmet Vahdettin ve Damat Ferit'in de bulunduğu Saltanat Şurası idi.

Ne kadar da benzer değil mi?! Ülkemizin en önemli sorunlarından biri olan terör konusunda karar alınacak ama ortada konuya doğrudan müdahale edebilecek aktif bir meclis yok. Onun yerine komisyon kuruldu. Saltanat Şurası ile yapamadıklarını "komisyon" adı altında yüz yıl sonra tekrar önünüze getirdiler. Farkında mısınız?

Bir de çıkmış emperyalist soslu, sinsî, bölücü faaliyetlerini utanmadan Türk mitolojisine bağlamaya kalkıyorlar. Hadi oradan sahtekarlar sizi! Türk tarihinin neresinde bölücülere, hainlere taviz verilmiş ve bu bir Türk geleneği haline gelmiştir? Türk tarihinde böyle bir utancın zerresi yoktur. Türk tarihini tahrif etmekten de utanmıyorlar. Uyanık ol Türk! Dilin, tarihin, kültürel birikimin, her şeyin bu koltuk sevdalıları yüzünden tehlikede.

"Hangi istiklal vardır ki yabancıların nasihatlarıyla yükselebilirsin? Tarih böyle bir hadiseyi kaydetmemiştir!"

Çağlayan TAHMAZ

Etnik unsurlarla yapılan siyasete hiçbir zaman güven olmaz. Etnik unsurlar, sadece kendi geleceklerini düşünürler; Türk milletinin geleceğini umursamazlar. Bu, Türkiye'deki bütün Türk olmayanlar için geçerlidir. Türk tarihi, Türklere etniklerin yaptığı böyle ihanetlerle doludur.

Şimdilerde nereden, nasıl çıkıverdiği belli olmayan çözüm süreci; Türk milletinin temelinde dinamit koyuyor. Kapalı kapılar ardında ne konuşuluyor, bilmiyoruz ancak masada pazarlık konusunun Türkiye olduğu gerçeğini ne yazık ki biliyoruz!

Türklük, tartışabileceğimiz bir kavram değildir; hele hele etnik unsurlarla... Kürtlerin Ermeni ve emperyalist destekli politikaları; Türklüğe karşıdır, haliyle Türklüğü tartışmak büyük bir hatadır, tarihî bir hatadır. Bu yanlış imza atanlar, tarihe karşı sorumluluk alır; tarih, hiçbir şeyi unutmaz!

Türkiye'de hiçbir zaman değişmeyecek hâkim unsur, Türklerdir. Türkiye, Türklerindir. Nüfusu, yaşadığı yer, dili vs. ne olursa olsun hiçbir etnik unsurla Türkiye'yi bölünme ve federasyona götüreceği açıkça görülen politikalardan uzak durulmalıdır. Türkiye'de anayasa gereği herkes Türk kabul edilmektedir. Sadece Rum, Ermeni ve Yahudi kimliği; Lozan'a göre azınlık statüsündedir. Türkiye'deki etniklere "Sen Kürt'sün, sen Gürcü'sün, sen Laz'sın, sen Çerkez'sin..." demek; dinine/mezhebine göre bazı kesimlere "Sen Alevi'sin, sen Hristiyan'sın, sen Şii'sin..." demek; Türkiye'nin geleceğine dinamit koymaktır. Türkiye bu hareket tarzı ve bu kafayla bırakın çağdaş uygarlık seviyesini yakalamayı ancak Orta Doğu'dan hallice bir Afganistan olur!

Kaldı ki bu süreç açıkça PKK ile yürütülüyor. PKK bu topraklarda çözüm istemiyor. Barış lafları da safsatadır. Bu ülkede hiç kimse, sokakta gördüğü Kürt'e yan gözle bakmıyor. PKK, çözüm(!) süreci ile Türkiye'yi bölmek, hatta uluslararası arenada askerî ve siyasi olarak Türkiye'ye karşı mücadele etmek istiyorlar. Bu çözüm süreci hayalinden ve hevesinden vazgeçin! Türkiye, Türklerindir!

Yücel ÖNDER

2. İhanet Süreci, AKP-MHP- DEM ittifakının varoluş savaşımı için ulus devletimizi yok olmaya sürüklediği süreçtir. Sözde kurucu önder, özde hain Apo'nun meclise davet edildiği, Teğmen Ebru Eroğlu gibi Atatürk'ün askerlerinin ordudan tasfiye edildiği, her Türk gencinin boynunu eğen bir ihanet sürecidir.

Oytun SARMAT

ACUNU

Bülent TEKBIYIKOĞLU ✓
@TekbBulent

Orkun Özeller hayatını Türk milletinin varlığına ve birliğine adanmış şerefli bir Türk subayıdır.

#OrkunÖzellerYalnızDeğildir

Hakkı Uyar
@uyarhakki

Milli Mücadele'yi yürütenlerin ve Cumhuriyeti kuranların meşruiyet kaynağı hakimiyeti milliye idi. Bu ilke demokrasiyle eş anlamlıdır. Dolayısıyla halka dayanır. Ortadoğu tipi bir diktatörlük değiliz ki meşruiyetimizi ABD'den alalım? Bu içselleştirilirse Saddam, Esad gibi olunur.

Cemil KILIÇ ✓
@m_cemilkilic

Konuştuğunuz Türkçe denli Türksünüz. Yad sözcüklerle konuşup Türk gibi düşünemezsiniz.

ÖS 1:20 · 7 Ağu 2025

Av. Belçin Acka Niran
@AvukatBelcin

Bunun üstüne 3 kg soğuk Çobani Yoğurdu yese, yine de içini söndüremez... 😊

News Türk ✓ @newsturkic · 21 Eyl

! Fenerbahçe'de Ali Koç dönemi sona erdi!

Erdem Atay ✓
@medreyata

Komisyona katılan tüm partiler vatan toprağını masaya yatırmıştır.

Vatan toprağı namustur ve insan namusunu tartışmaz...

ÖS 4:11 · 30 Tem 2025

Av. Hanifi Altaş
@hanifialtas

Kimlik don değildir; altı üstü olmaz. Sosyolojide hâkim kültür ve alt kültürler ayrımı vardır. Üst kimlik/alt kimlik siyaseten ortaya atılmış bir safsatadır.

ÖS 5:24 · 31 Tem 2022

Altay Tayfun ÖZCAN ✓
@altayfunozcan

Malazgirt'i şanlı bir zafer yapan şey ortaya konan taktik zekadır. Bunu, o coğrafyada ortaya koyacak tek bir halk vardı: Türk.

ÖS 8:31 · 14 Tem 2025

Emre Koşak
@emre_kosak

Osmanlı, dağılmış ve tarihe karışmış bir devlet modelidir. Bugün, "Osmanlı milletler sistemi" ni Türk ulusuna dayatmaya kalkanlar, Türkiye'yi dağıtmayacaklar! Ancak kendileri dağılacaklar, kendileri tarihe karışacaklar ve lanetle anılacaklar!

ÖS 12:49 · 16 Tem 2025

Orkun ÖZELLER

YALNIZ DEĞİLDİR!

"28 yıl TSK'da görev yaptım ve bu görev süremi tamamı PKK terör örgütü ile mücadeleyle geçti. Girmedığım çatışma kalmadı. Kucağımda şehit verdim. Arkadaşlarım gazi oldu. Ben icra ettiğim tüm görevleri, tüm operasyonları, tüm çatışmaları devletimin vermiş olduğu emir, görev ve sorumluluklar doğrultusunda yerine getirdim. Bugün kucağımda şehit verdiğim arkadaşlarımın evlatlarına karşı sorumluluk hisseden bir Türk askeriyim.

Başlatılan süreç ile PKK terör örgütü başının Meclis'e davet edilmesi, kendisine "kurucu önder" denilmesi ve bu bebek katilinin sanki tüm Kürt kökenli vatandaşlarımızın lideriymiş gibi gösterilmesi, onun meşru zemine çekilmesi — hak verirsiniz ki — her Türk evladı gibi benim de kanıma dokunup canımı yakmıştır."

(Basına yansıyan ifadesinden...)

TÜRK SÖZÜ

Sayı: 1 | Ekim 2025